

ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého rozšířeného senátu)

28. října 2004*

Ve věci T-35/01,

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, se sídlem v Shanghai (Čína), zastoupená
P. Waerem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené S. Marquardtem, jako zmocněncem, ve spolupráci
původně s G. Berrischem a P. Nehlem, poté s G. Berrischem, advokáty,

žalované,

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupenou V. Kreuzitzem, S. Meany
a T. Scharf, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

* Jednací jazyk: angličtina.

jejímž předmětem je návrh na zrušení článku 1 nařízení Rady (ES) č. 2605/2000 ze dne 27. listopadu 2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících z Čínské lidové republiky, Korejské republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 301, s. 42; Zvl. vyd. 11/34, s. 282),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(čtvrtý rozšířený senát),

ve složení V. Tiili, předsedkyně, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij a M. Vilaras, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. března 2003,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 1 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45; dále jen „základní nařízení“), stanoví:

„Pro účely tohoto [základního] nařízení se výrazem ‚obdobný výrobek‘ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem

nebo není-li takový výrobek k dispozici, jiný výrobek, který, ačkoliv není obdobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.“

- 2 Článek 2 odst. 7 základního nařízení, ve znění nařízení Rady (ES) č. 905/98 ze dne 27. dubna 1998 (Úř. věst. L 128, s. 18, oprava v Úř. věst. 2000, L 263, s. 34; Zvl. vyd. 11/10, s. 111) stanoví:

„a) V případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství [...] se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo kterou je třeba zaplatit za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty a použije se popřípadě třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, budou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozů z Ruska [...] a Číny [...] se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se prokáže na základě řádně

odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c), že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

c) Žádost podle písmene b) musí být podána písemnou formou a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, tzn. jsou-li splněna následující kritéria:

— společnosti rozhodují o ceně, nákladech a o vstupech, včetně např. surovin, nákladů na technologie a pracovní síly, výroby, prodeje a investic na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti; přitom se musí náklady nejdůležitějších vstupů zakládat na tržní hodnotě,

— společnosti disponují jednoznačným a jasným účetnictvím prověřeným nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používaným ve všech oblastech,

— výrobní náklady a finanční situace společností nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, zejména pokud jde o odpisy aktiv, jiné odpisy, výměnný obchod a zaplacení započtením,

- společnosti podléhají právním předpisům o úpadku a o vlastnictví, které zaručují právní jistotu a stabilitu pro fungování společností,

a

- převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů.

Rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá výše uvedeným kritériím, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření po zvláštní konzultaci poradního výboru a poté, co výrobní odvětví Společenství dostanou možnost zaujmout stanovisko. Rozhodnutí zůstává v platnosti během celého řízení. “

3 Článek 3 základního nařízení stanoví:

„Zjišťování újmy

1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto [základního] nařízení výrazem ‚újma‘ podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a vykládá se podle tohoto článku.

2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum jak (a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak (b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

3. V souvislosti s objemem dumpingových dovozů se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení dumpingových dovozů v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dumpingových dovozů na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingových dovozů nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

4. Pokud jsou výrobky dovezené z více než jedné země současně předmětem antidumpingového šetření, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že (a) dumpingová rozpětí stanovená v poměru k dovozu výrobků z každé jednotlivé země nejsou nepatrná ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný; a (b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Společenství.

5. Přezkum účinků dumpingových dovozů na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, rozsah

skutečného dumpingového rozpětí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo [nebo] cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům. V této souvislosti je možno vzít do úvahy následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.

8. Účinky dumpingových dovozů se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodeje a zisk výrobců. Pokud

není možné výrobu vymezit, hodnotí se účinky dumpingových dovozů podle výroby nejbližší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro něj jsou dostupné potřebné informace.

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedila stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné přezkoumat tyto činitele:

- a) významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh Společenství naznačující pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů,
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingových dovozů do Společenství, přičemž je nutno vzít do úvahy, do jaké míry mohou ostatní vývozní trhy vstřebat dodatečný vývoz,
- c) dovozy, uskutečňované za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo a které by zřejmě zvýšily poptávku po dalších dovozech;

d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingové vývozy a že nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.“

4 Podle čl. 6 odst. 9 základního nařízení:

„Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno v době jednoho roku. V každém případě musí být tato šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření.“

5 Konečně článek 20 základního nařízení stanoví:

„[...]

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení, aniž by bylo přijato nějaké opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

3. Žádost o poskytnutí konečných informací musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní clo, mohou strany požádat o poskytnutí informací ve lhůtě stanovené Komisí.

4. Konečné informace musí být poskytnuty písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise na přijetí konečných opatření podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve. Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli další rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny co nejdříve.

5. Ke stanoviskům obdržným po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů.“

Skutkový základ sporu

- 6 Na základě stížnosti předložené dne 30. července 1999 výrobci elektronických vah v Evropském společenství, kteří uskutečňují většinový díl celkové výroby dotčeného výrobku ve Společenství, zahájila Komise podle článku 5 základního nařízení oznámením zveřejněným dne 16. září 1999 (Úř. věst. C 262, s. 8) antidumpingové řízení týkající se dovozu některých elektronických vah pocházejících z Číny, Jižní Korey a Tchaj-wanu.
- 7 Dva výrobci elektronických vah ve Společenství, Avery Berkel Ltd a Bizerba GmbH, kteří v té době společně uskutečňovali 39 % výroby ve Společenství, se účastnili šetření Komise.
- 8 Současně osm vyvážejících výrobců z dotčených zemích, včetně žalující společnosti, čtyři dovozci, jejichž činnosti se vztahovaly k předmětné výrobě, jakož i referenční výrobce z obdobné země, a sice Indonésie, odpověděli na dotazníky zaslané Komisí.
- 9 Šetření o dumpingu a o újmě, která z něj vyplývá, se týkalo období od 1. září 1998 do 31. srpna 1999 (dále jen „doba šetření“). Studium trendů, které se vztahují ke zjištění zmíněné újmy, se týkalo doby od 1. ledna 1995 do konce doby šetření („analyzovaná doba“).
- 10 Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd (dále jen „žalobkyně“ nebo „Shanghai Teraoka“) je společností založenou v roce 1992 podle čínského práva, jejíž základní kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů, která vyrábí a vyváží, zejména do Společenství, elektronické váhy.

- 11 Dne 11. října 1999 žalobkyně v rámci šetření požádala Komisi o udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství podle čl. 2 odst. 7 základního nařízení. Faxem ze dne 17. prosince 1999 Komise informovala žalobkyni, že posledně uvedená nesplňuje podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení pro udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství.
- 12 V odpovědi na zamítnutí své žádosti žalobkyně předložila Komisi svá vyjádření ve dvou dopisech ze dne 27. prosince 1999 a 11. ledna 2000.
- 13 Ve dnech 4. ledna a 3. února 2000 Komise potvrdila své zamítnutí udělit žalobkyni statut podniku působícího v tržním hospodářství.
- 14 Po schůzce konané dne 6. dubna 2000 mezi Komisí a zástupci dotčeného výrobního odvětví Společenství předložili dva výrobci ve Společenství Komisi ve dnech 10. a 14. dubna 2000 svá vyjádření týkající se předběžných zjištění Komise o existenci újmy zmíněnému výrobnímu odvětví Společenství.
- 15 Dne 1. srpna 2000 žalobkyně předala Komisi vyjádření týkající se otázky újmy a příčinné souvislosti.
- 16 Faxem ze dne 21. září 2000 Komise informovala žalobkyni o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě měla v úmyslu doporučit uložení konečného antidumpingového cla ve výši 13,1 % na dovozy některých elektronických vah, které vyrábí žalobkyně.

- 17 Faxem ze dne 29. září 2000 žalobkyně požádala o dodatečné informace týkající se existence dumpingu a zjištění údajné újmy, která z něj měla vyplývat.
- 18 Komise na tuto žádost odpověděla dvěma dopisy ze dne 29. září 2000, respektive 4. října 2000.
- 19 Faxem ze dne 4. října 2000 žalobkyně požadovala dodatečnou lhůtu k předložení svých vyjádření. Faxem ze dne 5. října 2000 Komise tuto žádost zamítla z důvodu naléhavosti.
- 20 Dne 10. října 2000 žalobkyně předložila svá vyjádření k informacím, které obdržela.
- 21 Faxem ze dne 11. října 2000 Komise odpověděla na vyjádření žalobkyně a snížila dumpingové rozpětí z 13,1 na 12,8 %.
- 22 Faxem ze dne 23. října 2000 Komise doplnila svoji odpověď na vyjádření žalobkyně.
- 23 Nařízením Rady (ES) č. 2605/2000 ze dne 27. listopadu 2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících z Čínské lidové republiky [Číny], Korejské republiky [Jižní Koreje] a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 301, s. 42; Zvl. vyd. 11/34, s. 282; dále jen „napadené nařízení“) Rada

uložila antidumpingové clo ve výši 12,8 % na výrobky vyvážené žalobkyní, které jsou popsány níže. Podle článku 1 napadeného nařízení:

„1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu elektronických vah pro použití v maloobchodě s maximálním zatížením nejvýše 30 kg, s digitálním ukazatelem uvádějícím hmotnost, jednotkovou cenu a cenu, která má být zaplácena (bez ohledu na to, zda mají, nebo nemají zařízení na tisk těchto údajů), v současnosti kódu KN ex 8423 8150 (kód TARIC 8423 8150 10), pocházejících z Číny, Jižní Korey a Tchajwanu.

2. Clo, které se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, činí [pokud jde o žalobkyni]: [...] 12,8 % [...].“

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 24 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 16. února 2001 žalobkyně podala tuto žalobu.
- 25 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 12. června 2001 Komise požádala o vstoupení do tohoto řízení na podporu návrhů žalované. Usnesením ze dne 11. září 2001 předseda čtvrtého rozšířeného senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil.
- 26 Jelikož Komise se vzdala práva předložit vyjádření vedlejšího účastníka, písemná část řízení byla ukončena dne 28. listopadu 2001.

- 27 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (čtvrtý rozšířený senát) rozhodl o zahájení ústní části řízení.
- 28 V rámci organizačních procesních opatření Soud vyzval účastníky řízení k zodpovězení písemných otázek, jakož i k předložení určitých dokumentů. Účastníci řízení částečně vyhověli těmto žádostem.
- 29 Řeči hlavních účastníků řízení a vedlejšího účastníka a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty při veřejném jednání konaném dne 6. března 2003.
- 30 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil článek 1 napadeného nařízení v rozsahu, v němž zavádí konečné antidumpingové clo na elektronické váhy, které žalobkyně vyváží;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 31 Rada podporovaná Komisí navrhuje, aby Soud:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K věci samé

- 32 Žalobkyně se v podstatě dovolává čtyř žalobních důvodů na podporu své žaloby. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 7 základního nařízení. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 8 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení při zjišťování újmy. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 6 základního nařízení. Konečně čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení procesních pravidel stanovených základním nařízením.

A – K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 7 základního nařízení

1. Úvod

- 33 Podle žalobkyně se orgány Společenství nesprávně domnívaly, že žalobkyně nespĺňuje podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení upravujícího udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství. Žalobkyně tvrdí, že předložila dostačující důkazy odůvodňující získání výše uvedeného statutu.
- 34 Rada odůvodnila zamítnutí statutu podniku působícího v tržním hospodářství ve 46. bodě odůvodnění napadeného nařízení, když uvedla:

„Komise zjistila, že obě společnosti [včetně žalobkyně] prodávají v ČLR několik let za více nebo méně jednotné ztrátové ceny. Navíc nemohly obě obchodní společnosti zcela svobodně rozhodnout, zda a do jaké míry budou prodávat svou výrobu na

domácím trhu. Komise obvykle zamítá žádosti o přiznání statutu [podniku působícího v rámci] tržního hospodářství, jestliže je prodej na domácím trhu omezován a neexistují-li rozdíly cen pro jednotlivé zákazníky, protože podobné ceny mohou být důsledkem centrální cenové kontroly. Kromě toho důkazy naznačily, že tyto ceny byly několik let ztrátové, což také ukazuje, že výrobci nepodnikají v podmínkách tržního hospodářství.“

35 V důsledku toho Rada v 47. bodě odůvodnění napadeného nařízení shledala, že žalobkyně „nesplnil[a] podmínky stanovené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.“

36 Jak Soud připomněl v bodech 11 a 13 tohoto rozsudku, Komise zamítla žádost žalobkyně o udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství faxem ze dne 17. prosince 1999 a potvrdila svoje zamítnutí faxem ze dne 4. ledna a dne 3. února 2000. Po posouzení výsledků šetření Komise založila svoji analýzu na třech následujících úvahách. Zaprvé žalobkyně postupovala v souladu s čínským zákonem o stanovení cen ze dne 29. prosince 1997 (dále jen „zákon o cenách“), podle kterého byla povinna prodávat své výrobky za více nebo méně totožné ztrátové ceny na čínském vnitřním trhu. Zadruhé žalobkyně neměla úplné svobodnou volbu při rozhodování o prodeji svých výrobků na čínském vnitřním trhu nebo na zahraničních trzích, ani při určování poměru prodeje. Konečně žalobkyně sdělila Komisi nepravdivé informace nebo nepředložila relevantní dokumenty, v důsledku čehož narušila šetření.

37 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně zaprvé zpochybňuje výklad čl. 2 odst. 7 základního nařízení Komisí a poté Radou.

38 Zadruhé žalobkyně zpochybňuje zjištění Komise a Rady, která tyto orgány vedla k závěru, že podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 základního nařízení nebyly splněny. Žalobkyně zejména zpochybňuje zjištění Komise v části, nazvané „Výsledky šetření“,

jejího faxu ze dne 17. prosince 1999 týkající se neexistence povinnosti žalobkyně vytvořit položky pro pochybné pohledávky na straně pasiv v účetní rozvaze, omezení maximálního limitu na jejím devizovém účtu do výše rovnající se kapitálu podniku, systematického prodeje se ztrátou zjištěného na čínském vnitřním trhu, zákazu uloženého žalobkyni na základě zákona o cenách uplatňovat v Číně rozdílné ceny ve vztahu k obdobným zákazníkům, omezení svobody prodeje na čínském vnitřním trhu a skutečnosti, že žalobkyně v šetření poskytla Komisi klamavé informace.

- 39 Úvodem je třeba zamítnout argumenty žalobkyně týkající se prvních dvou skutečností uvedených v přecházejícím bodě. Vzhledem k tomu, že totiž ani Rada, ani Komise nezaložily své závěry na těchto skutečnostech, jsou k nim vztahující se argumenty irelevantní.
- 40 Zatřetí žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství jí opomněly předložit dokumenty, na jejichž základě následně zamítly žalobkyni udělit statut podniku působícího v tržním hospodářství. Tento bod žalobního důvodu musí být rovněž zamítnut vzhledem k tomu, že orgány Společenství v tomto směru postupovaly při svém hodnocení na základě dokumentů, které sama žalobkyně předala Komisi v rámci své odpovědi na část D dotazníku šetření, jakož i na základě dokumentů, o kterých se Komise dozvěděla při inspekci na místě.
- 41 Navíc je namístě poznamenat, že žalobkyně neupřesnila, o jaké „nové údaje“ se jedná a omezila se pouze na odkaz na informace obsažené ve svých vlastních dokumentech. Ve své replice tak uznala, že „všechny faktury vztahující se ke všem jednotlivým transakcím na [čínském] vnitřním trhu byly zpřístupněny osobám provádějícím šetření při inspekci na místě, stejně tak jako všechny ostatní informace týkající se účetnictví a výrobních nákladů“. Orgány Společenství tedy nebyly povinny zaslat Shanghai Teraoka dotčené dokumenty poté, co na jejich základě učinily určité závěry, vzhledem k tomu, že veškeré tyto dokumenty byly žalobkyni známy, jelikož od ní pocházely.

42 Je třeba dodat, že v tomto kontextu nový argument předložený žalobkyní v replice a vycházející z porušení čl. 20 odst. 4 základního nařízení, podle kterého Rada v průběhu řízení před Soudem poskytla údaje, které žalobkyni nebyly sděleny v průběhu správního řízení, je zbaven jakékoliv relevance. Takový argument totiž svědčí o záměně řízení o udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství za řízení o zavedení konečných antidumpingových opatření. Jelikož čl. 20 odst. 4 základního nařízení týkající se tohoto posledně uvedeného řízení nesouvisí s udělením statutu podniku působícího v tržním hospodářství, žalobkyně se nemůže efektivně dovolávat jeho porušení ve vztahu k dokumentům týkajícím se právě možnosti získání zmíněného statutu.

2. Pokud jde o stavbu čl. 2 odst. 7 základního nařízení

a) Argumenty účastníků řízení

43 Žalobkyně zpochybňuje výklad čl. 2 odst. 7 základního nařízení učiněný orgány Společenství, zejména pokud jde o důkazní břemeno. Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila *ratio legis* změny čl. 2 odst. 7 základního nařízení, tedy vůli zohlednit základní změnu v hospodářské struktuře Číny.

44 Mimoto se žalobkyně odvolává na rozsudek Soudu ze dne 26. září 2000, *Starway v. Rada* (T-80/97, Recueil, s. II-3099, bod 112), ze kterého vyplývá, že skutečnost, že je od vývozce vyžadován důkaz, ke kterému nemá přístup, představuje porušení zásad právní jistoty a dodržování práv na obhajobu.

45 Konečně žalobkyně se domnívá, že pokud se orgány Společenství dovolávají existence určitých skutečností, je na nich, aby prokázaly, že takové skutečnosti

skutečně existují a že zjištění těchto skutečností bylo provedeno správným způsobem. Žalobkyně se v tomto ohledu odvolává na rozsudek Soudního dvora ze dne 26. června 2001, Brunnhofer (C-381/99, Recueil, s. I-4961, bod 52).

- 46 Rada uplatňuje, že uvažování žalobkyně je založeno na nesprávném výkladu čl. 2 odst. 7 základního nařízení. Zejména z preambule nařízení č. 905/98 vyplývá, že výše uvedené ustanovení zakládá ve vztahu k Číně a Rusku vyvratitelnou domněnku neexistence podmínek charakterizujících tržní hospodářství, a že je tedy na dotčeném vyvážejícím výrobcí a v projednávané věci na žalobkyni, aby předložila důkaz o opaku. Podle Rady argumentace žalobkyně spočívá v obrácení důkazního břemene. Krom toho orgány Společenství v této oblasti disponují širokou posuzovací pravomocí, jak vyplývá jednak z judikatury (rozsudek Soudu ze dne 17. července 1998, Thai Bicycle v. Rada, T-118/96, Recueil, s. II-2991, bod 32) a jednak z pojmů „řádně odůvodněné žádosti“ a „dostačující důkazy“ obsažených v čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení.
- 47 Rada konečně uplatňuje, že pět podmínek uvedených ve výše uvedeném ustanovení má v zásadě kumulativní povahu. Nicméně trvá na skutečnosti, že tyto podmínky nemají všechny stejnou důležitost. První podmínka, podle které společnosti rozhodují o ceně, nákladech a o vstupech na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu má v tomto ohledu zásadní význam. Samotné zjištění, že žalobkyně nesplnila výše uvedenou podmínku, je tedy dostatečné k odůvodnění zamítnutí její žádosti o udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství.

b) Závěry Soudu

- 48 Úvodem je třeba připomenout, že v oblasti obchodních ochranných opatření orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodář-

ských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat (rozsudky Soudu ze dne 5. června 1996, *NMB France a další v. Komise*, T-162/94, Recueil, s. II-427, bod 72; ze dne 29. ledna 1998, *Sinochem v. Rada*, T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 51; rozsudek *Thai Bicycle v. Rada*, bod 46 výše, bod 32, a ze dne 4. července 2002, *Arne Mathisen v. Rada*, Recueil, s. II-2905, bod 53).

- 49 Z toho vyplývá, že kontrola posouzení orgánů soudcem Společenství musí být omezena na prověření dodržování procesních pravidel, věcné správnosti zjištěných skutečností, na jejichž základě byla provedena zpochybňovaná volba, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto skutečností, nebo neexistence zneužití pravomoci (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1987, *Toyo v. Rada*, C-240/84, Recueil, s. 1809, bod 19; rozsudek *Thai Bicycle v. Rada*, bod 46 výše, bod 33, a rozsudek *Arne Mathisen v. Rada*, bod 48 výše, bod 54). Stejný závěr platí, pokud jde o skutkové okolnosti právní a politické povahy, které se v dotčeném státě vyskytují a které musí orgány Společenství zhodnotit za účelem určení toho, zda vývozce působí v tržních podmínkách bez zásadního zásahu státu a zda mu v důsledku toho může být udělen statut podniku působícího v tržním hospodářství (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 18. září 1996, *Climax Paper v. Rada*, T-155/94, Recueil, s. II-873, bod 98).
- 50 Dále je namístě poznamenat, že metoda určení běžné hodnoty výrobku uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení je výjimkou ze specifické metody upravené za tímto účelem v čl. 2 odst. 7 písm. a), přičemž poslední uvedená metoda je v zásadě použitelná v případech dovozů pocházejících ze zemí bez tržního hospodářství. Podle ustálené judikatury přitom všechna odchýlení se nebo výjimky z obecného pravidla musí být vykládány striktně (rozsudky Soudního dvora ze dne 12. prosince 1995, *Oude Luttikhuis a další*, C-399/93, Recueil, s. I-4515, bod 23; ze dne 18. ledna 2001, *Komise v. Španělsko*, C-83/99, Recueil, s. I-445, bod 19, a ze dne 12. prosince 2002, *Belgie v. Komise*, C-5/01, Recueil, s. I-11991, bod 56).
- 51 Původní znění čl. 2 odst. 7 základního nařízení bylo změněno nařízením č. 905/98, jelikož Rada se domnívala, že reformy uskutečněné v Rusku a v Číně zásadně

změnily hospodářství těchto zemí a vyústily ve vznik podniků podřízených podmínkám tržního hospodářství. Páté odůvodnění nařízení č. 905/98 tak zdůrazňuje význam přehodnocení antidumpingové praxe s ohledem na tyto země a upřesňuje, že je zapotřebí vypočítat běžnou hodnotu podle předpisů zemí s tržním hospodářstvím, pokud lze prokázat, že při zhotovení nebo prodeji dotyčného výrobku převažují pro jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, podmínky tržního hospodářství. Podle bodu 6 odůvodnění téhož nařízení „přezkoušení toho, zda převažují podmínky tržního hospodářství, se bude provádět na základě řádně odůvodněných žádostí podaných jedním nebo více výrobci, na něž se vztahuje šetření a kteří chtějí využít možnosti, aby se běžná hodnota [dotčeného výrobku] vypočítávala na základě pravidel platných pro země s tržním hospodářstvím“.

52 Z článku 2 odst. 7 základního nařízení a z výše uvedených bodů odůvodnění nařízení č. 905/98, tedy zaprvé vyplývá, že orgány Společenství musí v případě, jako je projednávaná věc, provádět přezkum případ od případu, jelikož Čína ještě nemůže být považována za zemi s tržním hospodářstvím. Běžná hodnota výrobku pocházejícího z Číny tedy může být vypočítána v souladu s pravidly použitelnými na země s tržním hospodářstvím, pouze „pokud se prokáže [...], že pro výrobce nebo více výrobců převažují podmínky tržního hospodářství“.

53 Zadruhé z výše uvedených ustanovení vyplývá, že důkazní břemeno nese vyvážející výrobce, který chce získat statut udělený podnikům působícím v tržním hospodářství. Článek 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení totiž stanoví, že žádost „musí [...] být doložena dostačujícími důkazy“. Orgány Společenství tedy nemusí prokázat, že vyvážející výrobce nesplňuje podmínky užívání zmíněného statutu. Na druhou stranu je věcí orgánů Společenství, aby posoudily, zda jsou důkazy předložené vyvážejícím výrobcem dostatečné k prokázání, že podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení jsou splněny, a soudce Společenství, aby prověřil, zda je takovéto posouzení stíženo zjevným pochybením.

- 54 Za účelem zhodnocení dostatečnosti důkazů předložených dotčeným výrobcem je namístě uplatnit podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce základního nařízení. V tomto ohledu vyplývá jak z použití slova „a“ mezi čtvrtou a pátou odrážkou tohoto ustanovení, tak ze samotné povahy těchto podmínek, že tyto podmínky jsou kumulativní. Dotčený výrobce tak musí splnit všechny podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, aby mohl získat statut udělený podnikům působícím v tržním hospodářství, a v případě, že nesplní jednu z těchto podmínek, musí být jeho žádost zamítnuta.
- 55 Je tedy třeba zabývat se otázkou, zda žalobkyně prokázala, že splňuje první podmínku uvedenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, podle které společnosti rozhodují o ceně, nákladech a o vstupech na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti.

3. Pokud jde o první podmínku uvedenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení

a) K uplatňování jednotných cen

Argumenty účastníků řízení

- 56 Žalobkyně uplatňuje, že zjištění, podle kterého prodává své výrobky v Číně za jednotné ceny, je zjevně nesprávné. Žalobkyně tvrdí, že zákon o cenách se

nevztahuje na trh s elektronickými váhami. V každém případě samotné znění zákona o cenách není takovým zněním, jaké popsala Komise. Žalobkyně rovněž zdůrazňuje, že seznam cen, ze kterého vycházela Rada, neodráží skutečně účtované ceny, které jsou opětovně vyjednávány s obchodníky. Žalobkyně dodává, že skutečnost, že jsou uplatňovány totožné ceny ve vztahu k smluvním partnerům na stejné úrovni obchodování, svědčí o jejím dodržování zásady řádné hospodářské soutěže tak, jak je uplatňována v rámci Evropského společenství prostřednictvím opatření proti zneužívání dominantního postavení.

57 Žalobkyně připomíná, že vysvětlila, že její ceny jsou určovány nabídkou a poptávkou a že čínský trh je vysoce konkurenceschopný. Krom toho orgány Společenství přijaly velmi neúplný a nepřesný přístup, když vzaly do úvahy pouze třináct faktur týkajících se prodeju na čínském vnitřním trhu, jejichž počet se však zvýšil na 25 701 kusů v průběhu doby šetření. Souhrn faktur týkajících se všech jednotlivých transakcí na čínském vnitřním trhu prokazující existenci vyjednávání o cenách přijatých mezi žalobkyní a jejími zákazníky byl přitom zpřístupněn osobám z Komise provádějícím šetření v průběhu jejich inspekce na místě. V tomto ohledu orgány Společenství nezohlednily skutečnost, že v průběhu těchto vyjednávání nebyl učiněn žádný odkaz na existenci vládního dozoru nad cenami. Mimoto žalobkyně se domnívá, že ve své odpovědi na dotazník týkající se udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství prokázala, že průměrné měsíční prodejní ceny na čínském vnitřním trhu se významně měnily, což podporuje její tvrzení, že jí přijaté ceny jednotlivých transakcí se rovněž zásadně měnily.

58 Rada tvrdí, že žalobkyně neprokázala existenci skutečných vyjednávání o cenách.

Závěry Soudu

- 59 Je třeba přezkoumat, zda žalobkyně v průběhu šetření předložila dostačující důkazy k prokázání, že si svobodně určovala své ceny na čínském vnitřním trhu „na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu“, jak vyžaduje čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážka základního nařízení.
- 60 Žalobkyni také přísluší, aby v průběhu šetření předložila Komisi důkaz o pohybu výsledných cen jednotlivých transakcí, které uzavřela, například prostřednictvím faktur. V tomto ohledu žalobkyně nemůže orgánům Společenství vytýkat, že nevzaly do úvahy všechny faktury (kterých je více než 25 000) týkající se jednotlivých prodejů uskutečněných v průběhu doby šetření. Bylo totiž na žalobkyni, aby z těchto faktur vybrala ty, ze kterých by vyplývalo, že skutečně uplatňovala různé ceny u stejného modelu prodávaného různým zákazníkům. Je třeba dodat, že když se žalobkyně dozvěděla o závěrech Komise, že prodávala za jednotné ceny, mohla ještě v průběhu správního řízení předložit Komisi faktury, které považovala za relevantní.
- 61 Je namístě zkoumat, zda žalobkyně splnila požadavek týkající se předložení důkazů tím, že předložila osobám z Komise, které provádí šetření, v průběhu inspekce na místě dokumenty o vyjednávání (negotiation sheets) a smlouvy (national contracts) za účelem prokázání, že vyjednávání o cenách se odehrávala s místními čínskými dceřinými společnostmi SA Carrefour (dále jen „Carrefour“). Je přitom třeba poznamenat, že tyto dokumenty předložené žalobkyní Soudu, které neprokazují existenci slev poskytnutým jejím zákazníkům, zjevně dokládají totožnost mezi cenou účtovanou a cenou uvedenou na seznamu cen určených pro čínský vnitřní trh. Základní cena modelu nejvíce prodávaného Carrefour byla tak totožná s cenou uvedenou na seznamu cen žalobkyně pro čínský vnitřní trh. Srovnání předložených dokumentů a seznamu cen dotčeného výrobku pro čínský vnitřní trh umožňuje konstatovat, že cena předmětného modelu (tj. elektronických vah SM-80SXB náležících do horního segmentu) se v ničem neliší od ceny uvedené ve zmíněném seznamu, tedy 6 837,61 juanů *ren-min-bi* (CNY), s tím, že pokud faktury vystavené Carrefour a předložené žalobkyní v průběhu šetření odkazují na cenu 8 000 CNY,

tato částka zahrnuje 17 % daň z přidané hodnoty (DPH) uplatněnou na cenu uvedenou na seznamu. Dokumenty o vyjednávání od Carrefour odkazují na cenu 12 000 CNY, tj. cenu uvedenou na seznamu plus 17 % DPH a zvýšenou o dodatečný servisní poplatek 4 000 CNY. Stejná jednotnost vyplývá z ceny modelu SM-80SXP. Konečně v odpovědi na písemnou otázku, Rada předložila Soudu fakturu pocházející od Carrefour, ze které vyplývá, že skutečně účtovaná cena odpovídá součtu ceny uvedené na seznamu, 17 % DPH a dodatečného servisního poplatku 4 000 CNY, což dokládá stejné schéma jako to, které bylo odhaleno při zkoumání přezkumu dokumentů o vyjednávání. Žalobkyně krom toho při jednání potvrdila praxi spočívající v placení paušální částky 4 000 CNY jako servisního poplatku.

- 62 Je tedy nutno konstatovat, že ceny uvedené na fakturách, smlouvách a dokumentech o vyjednávání od Carrefour se neliší od cen uvedených na seznamu cen. Ze zkoumání dokumentů o vyjednávání je zjevné, že stejná zásada platila rovněž pro sazby uplatňované žalobkyní ve vztahu ke společnosti Nanjing Supermarket Ltd, dalším z jejích zákazníků.
- 63 V důsledku toho předložené dokumenty o vyjednávání, ani smlouvy nebo faktury neprokazují, že žalobkyně uplatňovala u stejného výrobku různé ceny ve vztahu ke svým různým zákazníkům.
- 64 Toto zjištění není vyvráceno skutečností, které se dovolává žalobkyně, že její hlavní zákazník na čínském vnitřním trhu, tj. společnost Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, s ní vyjednal lepší ceny, než jaké vyjednaly její ostatní zákazníci. Jak totiž správně uvedla Komise ve svém faxu ze dne 17. prosince 1999, lze mít pochybnosti týkající se nezávislosti tohoto podniku ve vztahu k žalobkyni. Ostatně je třeba poznamenat, že žalobkyně se ani nesnažila zpochybnit existenci předmětných vazeb ve své korespondenci s Komisí, své žalobě nebo ve své replice. Ve svém dopise ze dne 27. prosince 1999, ve kterém zpochybňuje výsledky a závěry Komise zaslané faxem ze dne 17. prosince 1999, žalobkyně vůbec nijak nekomentovala argument, že společnost Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd je s ní propojená. Stejně tak, pokud jde o dopis ze dne 11. ledna 2000, ve kterém žalobkyně zpochybňuje odpovědi

na svá vyjádření podané Komisí v dopise ze dne 4. ledna 2000, které potvrdily pochybnosti orgánu Společenství týkající se vazeb propojujících žalobkyni a zmíněnou společnost. Jelikož žalobkyně tedy nepochybněovala existenci těchto vazeb mezi ní a společností Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, Komise byla oprávněna vyloučit ze své analýzy ceny účtované žalobkyní tomuto podniku.

- 65 Je ještě třeba zkoumat, zda i přes skutečnost, že žalobkyně nepředložila relevantní faktury, nicméně předložila dostačující důkazy ve své odpovědi uvedené v části D dotazníku šetření Komise týkající se udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství. Ve své odpovědi žalobkyně předala Komisi následující informace týkající se svých prodejů: množství dotčených výrobků prodaných na čínském vnitřním trhu za měsíc a průměrné měsíční prodejní ceny dotčených výrobků na čínském vnitřním trhu v průběhu doby šetření, celkový počet prodejů podle objemu a typu výrobku u hlavních výrobků prodaných žalobkyní na čínském vnitřním trhu v průběhu doby šetření, seznam prodejních cen na čínském vnitřním trhu u dotčených výrobků, měsíční objem vývozních prodejů dotčených výrobků a průměrná měsíční prodejní cena pro vývoz v průběhu doby šetření, seznam vývozních cen dotčených výrobků a seznam vývozních prodejů do Společenství zpracovaných na měsíčním základě v době tří hlavních měsíců doby šetření, tedy září 1998, ledna 1999 a března 1999.

- 66 Na základě údajů uvedených v tabulce přiložené k žalobě, která obsahuje průměrné měsíční prodejní ceny dotčeného výrobku na čínském vnitřním trhu v průběhu doby šetření, žalobkyně vypracovala novou tabulku obsaženou ve své replice, která dokládá procentuální pohyb mezi nejnižší a nejvyšší průměrnou cenou podle modelu elektronických vah, aby prokázala, že neuplatňovala totožné ceny. V tomto ohledu je třeba na základě údajů obsažených v odpovědi žalobkyně na část D dotazníku šetření Komise, které nebyly zpochybněny orgány Společenství, uvést tabulku znázorňující objem a procento prodejů na čínském vnitřním trhu pro každý

model a procento pohybu prodejních cen v průběhu doby šetření. Je třeba zdůraznit, že podle napadeného nařízení je trh s elektronickými váhami obvykle rozdělen do tří různých segmentů: segmentu spodního, segmentu středního a segmentu horního.

Model	Množství prodané na čínském vnitřním trhu	Procento prodejů na čínském vnitřním trhu	Procento pohybu prodejních cen na čínském vnitřním trhu
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2 127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3 455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	neuveдено
DS-688FB	3 471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Tato tabulka uvádí osm modelů (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H a RM-30), které celkově představují 3,78 % prodeje žalobkyně na čínském vnitřním trhu. Jsou to přitom zejména tyto modely, jejichž ceny se pohybují nejvíce. Následně je třeba poznamenat, že vzhledem k malému objemu celkových prodejů těchto modelů nemohou být pohyby v jejich cenách považovány za znázorňující charakteristický trend celkového chování žalobkyně, pokud jde o určení cen uplatňovaných ve vztahu k různým zákazníkům žalobkyně.
- 68 Pokud jde o 71,89 a 34,55 % pohyby cen zjištěné u elektronických vah SM-80/81B a SM-80/81P, které náleží do horního segmentu, tyto pohyby vyplývají hlavně ze skutečnosti, jak poznamenala Rada, a aniž by žalobkyně v tomto bodě tvrdila opak, že předmětné modely zahrnují určitý počet podmodelů. Jelikož každý podmodel má rozdílnou cenu, a ačkoli je stejný podmodel prodáván za jednotnou cenu, dochází k pohybu průměrné prodejní ceny, který závisí na příslušném objemu prodejů každého podmodelu v daném období.
- 69 Z této tabulky rovněž vyplývá, že u nejvíce prodávaného modelu (tedy modelu DS-685B, který představuje 53,28 % prodeje na čínském vnitřním trhu) se průměrné měsíční ceny pohybovaly v rámci 2,21 %. Je třeba nicméně poznamenat, že tento pohyb, který je vcelku nízký, nepotvrzuje sám o sobě existenci různých cen ve vztahu k různým zákazníkům. Konečně, přibližný 10 % pohyb cen u každého ze tří modelů, které zbývá přezkoumat (tedy modelů DS-685FB, DS-688B a DS-688FB) nemůže být sám o sobě považován za významný.
- 70 Údaje poskytnuté žalobkyní se tedy týkají pouze průměrných měsíčních prodejních cen, jejichž vývoj může být rovněž způsoben pohybem cen v čase a nevylučuje tak, že

ve vztahu k různým zákazníkům byly ve stejném období uplatňovány jednotné ceny. Je tedy namístě poznamenat, že údaje ve spisu a zejména údaje uvedené v tabulce v bodě 66 tohoto rozsudku neumožňují dojít ke zjištění, že v průběhu doby šetření byly různým zákazníkům skutečně účtovány různé ceny.

- 71 Krom toho, pokud jde o argument žalobkyně, že působí v kontextu obecné hospodářské soutěže a vytváří a upravuje a přizpůsobuje své ceny v závislosti na cenách svých soutěžitelů, postačí poznamenat, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz, který by podporoval toto tvrzení. Mimoto žalobkyně neprokázala, že podmínky, za kterých by uplatňování různých cen mohlo být podle pravidel hospodářské soutěže považováno za zneužívající, jsou v projednávané věci splněny.
- 72 Konečně, pokud jde o argument žalobkyně, že zákon o cenách neměl vliv na její cenovou politiku, postačí konstatovat, že Rada se neopírala o případnou použitelnost tohoto zákona, ale o skutečnost, že žalobkyně nepředložila dostačující důkazy o tom, že určovala ceny v závislosti na tržních podmínkách.
- 73 Následkem toho se Komise a poté Rada mohly domnívat, aniž by se dopustili zjevné nesprávného posouzení, že žalobkyně nepředložila v průběhu šetření dostačující důkazy, který by prokázaly, že od různých zákazníků požadovala u stejného výrobku různé ceny.

b) K prodejům se ztrátou

Argumenty účastníků řízení

- 74 Žalobkyně tvrdí, že závěr Komise, že žalobkyně systematicky prodávala na čínském vnitřním trhu se ztrátou, je předčasný a irelevantní. Jednak totiž Komise nevyčkala na poskytnutí úplných údajů nezbytných k rozhodnutí o tomto bodě. Jednak ze závěrů Rady vyplývá, že taková praxe běžně existuje u některých subjektů působících v podmínkách tržního hospodářství. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje na 30. a 38. bod odůvodnění napadeného nařízení.
- 75 Pokud jde o celkovou bilanci zisků a ztrát, žalobkyně zpochybňuje závěry orgánů Společenství, že utrpěla podstatné a systematické ztráty na čínském vnitřním trhu a realizovala vysoký zisk na vývozních trzích. Žalobkyně uvádí, že na čínském vnitřním trhu prodává velké množství jiných výrobků, než jsou elektronické váhy. Veškeré údaje týkající se prodeje realizovaných na čínském vnitřním trhu, které jsou vyúčtovány v ziscích a ztrátách, odpovídají všem výrobkům a nemohou tedy, jak uplatňuje žalobkyně, představovat spolehlivý údaj o ziskovosti prodeje elektronických vah na čínském vnitřním trhu. Krom toho tato bilance neuvádí odděleně ztráty a zisky jednak z vývozních prodeje a jednak z prodeje na čínském vnitřním trhu. Za těchto podmínek je podle žalobkyně nepřesné tvrdit, že výsledkový účet jasně uvádí vysoké zisky z vývozu a podstatné ztráty z prodeje na čínském vnitřním trhu.
- 76 Podle žalobkyně orgány Společenství nikdy nesdělily výpočty potvrzující jejich tvrzení. Žalobkyně se domnívá, na základě odhadů, které byla schopna učinit pokud

jde o výpočty orgánů Společenství, že výsledky takové transakce ukazují 1,96 % zisk u prodejů na čínském vnitřním trhu v roce 1997 a podle žalobkyně nepodstatnou 0,73 % ztrátu v roce 1998. Podle stejného výpočtu její zisky z vývozu vzrostly na 8,68 % v roce 1997 a na 10,50 % v roce 1998. Podle žalobkyně se tedy Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že tyto údaje jasně znázorňují podstatné ztráty týkající se prodejů na čínském vnitřním trhu v průběhu několika let.

- 77 Mimoto žalobkyně zpochybňuje, v rozporu s tím, co tvrdí Rada, že utrpěla „podstatné ztráty“ týkající se prodejů modelu DS-685B na čínském vnitřním trhu v průběhu doby šetření a uplatňuje, že Rada nezveřejnila skutečnosti, které vzala do úvahy, když dospěla k takovému zjištění. Žalobkyně podotýká, že její korespondence s Komisí naopak potvrzuje, že většina zisků žalobkyně byla realizována z prodejů na čínském vnitřním trhu, zejména z prodejů modelů SM-80 a SM-90.
- 78 Krom toho žalobkyně vyzývá Radu, aby předložila údaje, které použila při dosažení závěru, že žalobkyně prodávala skoro všechny své modely na čínském vnitřním trhu se ztrátou a za jednotné ceny. Pokud Rada předloží nové údaje, žalobkyně vznáší nový žalobní důvod spočívající v tom, že tyto údaje nebyly sděleny ve smyslu základního nařízení, což představuje porušení čl. 20 odst. 4 zmíněného nařízení.
- 79 Podle Rady, z odpovědi žalobkyně na dotazník šetření Komise a dokumentů získaných v průběhu inspekce na místě vyplývá, že žalobkyně dosáhla zvýšených zisků v případě svých vývozů, zatímco utrpěla podstatné ztráty na čínském vnitřním trhu.

Mimoto Rada je názoru, že výpočet provedený žalobkyní není platný, jelikož žalobkyně opomenula vzít do úvahy subvence, které získala, a pokud jde o rok 1998, příjmy pocházející z jiných transakcí. Podle výpočtu Rady tedy prodeje žalobkyně na čínském vnitřním trhu ve skutečnosti vykazují podle jejího názoru nepodstatný 0,24 % zisk za rok 1997 a 2,59 % ztrátu za rok 1998, kterou považuje za podstatnou, zatímco zisky z vývozu se zvýšily na 6,96 % v roce 1997 a na 8,67 % v roce 1998. Rada v tomto směru předložila následující tabulku přebírající zisky a ztráty žalobkyně a zahrnující subvence, které žalobkyně získala a jejichž výše je označena tučně (tato tabulka byla zrevidována Soudem z důvodu co největší přesnosti):

	1998			1997		
	Celkem	Vývoz	Vnitřní trh	Celkem	Vývoz	Vnitřní trh
Prodeje	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Prodejní náklady	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
Ostatní výdaje a příjmy	18 113 541,34	11 230 395,63	6 883 145,71	16 381 137,64	9 828 682,58	6 552 455,06
	+2 273 246,55	+1 409 412,86	+863 833,68	+1 844 989,62	+1 106 993,77	+737 995,84
	+150 000,00					
	20 536 787,89	12 639 808,49	7 746 979,39	18 226 127,26	10 935 676,35	7 290 450,90
Zisky/ztráty	7-743-821,49	8-085-106,03	-341-284,54	6-402-153,70	5-563-119,87	839-033,83
	5 320 574,94	6 675 693,17	-1 205 118,22	4 557 164,08	4 456 126,10	101 037,99
Zisky/ztráty jako % z obrátu (prodeje)	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	-2,59	4,27	6,96	0,24

Závěry Soudu

- 81 Je namístě prověřit zaprvé, zda procesní práva žalobkyně byla porušena, pokud jde o skutkové okolnosti, na kterých orgány Společenství založily svůj závěr o prodeji se ztrátou, zadruhé, zda se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení, když se domnívaly, že prodeje se ztrátou představují skutečnost umožňující učinit závěr, že žalobkyně nepůsobila v podmínkách tržního hospodářství, a zatřetí, zda se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení, když na základě těchto skutečností konstatovaly existenci prodejů se ztrátou.
- 82 Zaprvé, pokud jde o bod žalobního důvodu žalobkyně týkající se porušení jejich procesních práv, postačí odkázat na bod 40 výše.
- 83 Zadruhé, je třeba poznamenat, že argument žalobkyně, že některé subjekty působící v podmínkách tržního hospodářství někdy rovněž uskutečňují prodeje se ztrátou, sám o sobě neovlivňuje skutečnost, že taková praxe může být považována za jeden z ukazatelů umožňující dojít k závěru, zejména v případě dalších ukazatelů, jako jsou jednotné ceny a omezení prodejů, že hospodářský subjekt neprokázal, že splnil první z podmínek stanovených v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.
- 84 Zatřetí je třeba připomenout, že Rada odůvodnila zamítnutí statutu podniku působícího v tržním hospodářství z důvodu, že „důkazy naznačovaly, že ceny [žalobkyně na čínském vnitřním trhu] byly již několik let ztrátové“. Je rovněž třeba zdůraznit, že bylo věcí žalobkyně, aby prokázala, že podniká v podmínkách tržního hospodářství. Poté, co byla přitom informována Komisí dopisem ze dne 17. prosince 1999, že posledně uvedená se domnívala, že žalobkyně systematicky podstupovala ztráty na čínském vnitřním trhu, žalobkyně, aniž by předložila důkazy prokazující

opak, se omezila na tvrzení ve svých dopisech ze dne 27. prosince 1999 a 11. ledna 2000, že Komise nemůže učinit takový závěr, aniž by měla k dispozici údaje, které byly vyžadovány pouze v rámci odpovědi na část C dotazníku šetření týkající se zejména ziskovosti podniku. Měla-li žalobkyně za to, že závěry Komise byly nesprávné, nic jí nebránilo v tom, aby Komisi předložila relevantní písemnosti případně prokazující existenci zisků na čínském vnitřním trhu v dotčených letech. Žalobkyně však takové důkazy nepředložila.

85 Pokud jde dále o důkazy, na jejichž základě orgány Společenství založily svoje posouzení, je třeba nejdříve usoudit, že skutečnost, že žalobkyně rovněž prodávala jiné výrobky než elektronické váhy v projednávané věci neznamená, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když použila údaje z výsledkového účtu žalobkyně za účelem posouzení jejích ztrát a zisků, pokud jde o dotčený výrobek., Na základě dokumentů poskytnutých žalobkyní v šetření bylo totiž možné určit objem prodeje elektronických vah v reálné peněžní hodnotě. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že pokud se prodeje měří v reálné peněžní hodnotě, a nikoliv v kusech, lze konstatovat, že prodeje elektronických vah představují přibližně tři čtvrtiny prodeje žalobkyně na čínském vnitřním trhu. Podle výsledkového účtu za rok 1998 se totiž obrát žalobkyně na čínském vnitřním trhu rovnal téměř 46,5 milionům CNY (tedy celkovému obrátu sníženému o obrát z vývozu), zatímco podle tabulky uvádějící průměrnou měsíční prodejní cenu a množství prodaných elektronických vah za měsíc na čínském vnitřním trhu v průběhu doby šetření, která byla předložena žalobkyní a nebyla zpochybňována Radou, dosáhla částka z prodeje elektronických vah 34,1 milionů CNY.

86 Dále je třeba rozhodnout o platnosti výpočtu žalobkyně, podle kterého její prodeje na čínském vnitřním trhu vykazovaly 1,96 % zisk v účetním období 1997 a 0,73 % ztrátu v účetním období 1998. V tomto směru Rada správně uvádí, že žalobkyně přidala k příjmům ze svých prodeje v období 1997–1998 subvence přesahující 4 miliony CNY.

- 87 Tato okolnost umožňuje zpochybnit hodnotu výpočtu žalobkyně. Je-li totiž pravda, že v tržním hospodářství rovněž existují subvence, jedná se totiž vždy o aspekt, který je tržním podmínkám cizí a představuje zásah veřejné moci, který může vychýlit chování podniků jiným směrem, než jaký by vyplýval z důsledku působení tržních sil. Je namístě zdůraznit, že i když částka dotčených subvencí není podstatná ve srovnání s celkovým obratem žalobkyně v těchto dvou letech, je podstatná v rámci srovnání s nízkými a příležitostnými zisky dosaženými na čínském trhu.
- 88 Pokud se subvence získané žalobkyní odečtou od zisků, kterých dosáhla, jak učinila Rada (viz bod 80 výše), lze totiž konstatovat, jak se zdá být pravděpodobné, že ztráty žalobkyně na čínském vnitřním trhu činily 2,59 % v roce 1998, zatímco v roce 1997 byla její situace téměř vyrovnaná, se ziskem 0,24 %. Stejně tak tento výpočet ukazuje, že ztráty žalobkyně na čínském vnitřním trhu za tyto dva předmětné roky mohly přesáhnout 1,1 milionu CNY, zatímco zisky žalobkyně z vývozu činily více než 11,1 milionů CNY.
- 89 Za těchto okolností je třeba samozřejmě konstatovat, že znění bodů odůvodnění napadeného nařízení jde nad rámec toho, co vyplývá z důkazů, o které se opíraly orgány Společenství. Nicméně na základě těchto důkazů mohly orgány Společenství učinit závěr, aniž by se dopustily zjevného pochybení, že prodeje žalobkyně v Číně nebyly celkově výdělečné v období, ke kterému byly údaje k dispozici.
- 90 To představuje ukazatel, který ve spojení s jinými relevantními skutečnostmi mohl odůvodňovat závěr, že žalobkyně neprokázala, že podnikala v podmínkách tržního hospodářství.

- 91 V případě takového ukazatele bylo na žalobkyni, aby v průběhu správního řízení buď předložila důkazy, které by mohly vyvrátit závěr orgánů Společenství založený na této okolnosti, nebo aby poskytla konkrétní důkazy prokazující, že i přes celkovou neziskovost byly její prodeje v Číně v souladu s chováním podniku podnikajícího v tržních podmínkách.
- 92 V tomto ohledu žalobkyně pouze tvrdí, že na čínském vnitřním trhu byla většina zisků dosažena z prodejů modelu SM-80 a modelu SM-90 elektronických vah. Uskutečnění těchto zisků z prodeje dotčených modelů umožňuje, třebaže bylo shledáno, že žalobkyně utrpěla ztráty u všech ostatních elektronických vah, dojít k závěru, že u ostatních modelů byly ztráty ještě vyšší, zejména u nejprodávanějších modelů, jako je model DS-685B představující spodní segment, což vyvrací výpočet žalobkyně, zejména pokud jde o rok 1998. Žalobkyně vyvážela do Evropských společenství právě tyto modely spodního segmentu.
- 93 Za těchto okolností je třeba se domnívat, že žalobkyně neprokázala, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení, když konstatovaly, že žalobkyně prodávala její výrobky v Číně se ztrátou.

c) K poměru mezi prodeji na čínském vnitřním trhu a vývozy

Argumenty účastníků řízení

- 94 Žalobkyně odmítá tvrzení uvedené v napadeném nařízení, že nebyla úplně svobodná v rozhodování o poměru mezi svými prodeji na čínském vnitřním trhu a svými vývozními prodeji.

- 95 Žalobkyně zpochybňuje tvrzení, že jí byla uložena vývozní kvóta v souladu s jejími stanovami a článkem 15 podrobných předpisů k provedení čínského zákona o společnostech, jejichž kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů (dále jen „podrobné předpisy“) na základě smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a místním orgánem odpovědným za investice. Žalobkyně tvrdí, že neexistence takové kvóty je doložena jednak osvědčením hospodářské komise pro zahraniční věci Jinshanu (Čína) ze dne 22. prosince 1999 (dále jen „osvědčení Jinshan“) a jednak skutečností, že žalobkyně uskutečňovala většinu svých prodejů na čínském vnitřním trhu. Žalobkyně uvádí, že osvědčení Jinshan výslovně potvrzuje, že žádná vývozní kvóta nebyla čínskými orgány stanovena. Podle žalobkyně je zmíněný důkaz jediným relevantním důkazem prokazujícím, že jí čínská vláda neuložila žádnou kvótu.
- 96 Žalobkyně zpochybňuje tvrzení Rady o politice uplatňované v této oblasti čínskou vládou. Podle žalobkyně nemůže být vážně zpochybňována existence čínských veřejných podniků vyrábějících elektronické váhy, které v osmdesátých letech zahájily prodej zmíněných vah na čínském vnitřním trhu.
- 97 Rada uplatňuje, že orgány Společenství konstatovaly v období mezi rokem 1996 a dobou šetření, že existuje stálý poměr mezi vývozními prodeji Shanghai Teraoka a prodeji této společnosti na čínském vnitřním trhu, a že žalobkyně nevysvětlila, proč přes její ztráty na čínském vnitřním trhu udržovala takový procentuální poměr, pokud jí nebyla uložena žádná kvóta pro vývozní prodeje.

Závěry Soudu

- 98 Osvědčení Jinshan je formulováno následovně:

„My, hospodářská komise pro zahraniční věci Jinshanu, jsme orgánem schvalujícím založení podniku Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd v Číně, který je zcela vlastněn

podnikem Teraoka Seiko Co. Ltd, Japonsko. S ohledem na vynikající úvodní vyjednávání mezi Kazuharuou Teraokaem, předsedou správní rady a námi, jsme nestanovili žádnou vývozní kvótu pro tuto společnost. Navíc nebylo zapotřebí podepsat smlouvu z důvodu, že Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd je společností, jejíž kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů.“

99 Za účelem určení, zda tento dokument prokazuje, že žalobkyně byla svobodná rozhodnout na základě tržních podmínek o tom, jaké množství jejích výrobků bude určeno k prodeji na čínském vnitřním trhu a jaké množství bude určeno k vývozu, je třeba nejdříve připomenout znění čínských právních předpisů upravujících založení podniku jako je podnik žalobkyně.

100 Článek 15 podrobných předpisů uvádí, že návrh na založení podniku, jehož kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů, musí obsahovat zejména určení poměru mezi prodeji na čínském vnitřním trhu a na mezinárodním trhu. Na základě článku 45 těchto předpisů, „pokud podnik, jehož kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů, prodává výrobky na čínském [vnitřním] trhu, musí splňovat schválenou prodejní kvótu“ a „v případě, že podnik, jehož kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů, zamýšlí prodat více svých výrobků na čínském [vnitřním] trhu, než stanovuje schválená prodejní kvóta, je vyžadován souhlas vyšetřujícího a schvalujícího orgánu.“

101 Pokud jde o existenci „smlouvy“ uzavřené na základě článku 15 podrobných předpisů je namístě uvést, že ve skutečnosti jde o „návrh na založení podniku, jehož kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů“, ve které musí být zejména uveden poměr mezi prodejem výrobků na čínském vnitřním trhu a vývozním

prodejem. I přes žádost Komise o předložení takového dokumentu, je přitom třeba konstatovat, že takový dokument se nenachází mezi informacemi, které žalobkyně předložila Komisi v průběhu šetření.

102 Naproti tomu v odpovědi na písemnou otázku žalobkyně předložila Soudu dokumenty týkající se postupu při jejím založení. Ze třech z těchto dokumentů, tedy ze studie o realizovatelnosti projektu výroby a fungování vysoce přesných snímačů a jejich použití v rámci jediné investice, předložené žalobkyní dne 8. srpna 1992, z úředního vyjádření k projektu provincie Jinshan ze dne 3. září 1992 a z návrhu na schválení projektu založení podniku, jehož kapitál je ve vlastnictví zahraničních investorů, který byl zapsán u zahraniční komise hospodářské spolupráce provincie Jinshan dne 4. září 1992, vyplývá, že 50 % výrobků bylo určeno k prodeji do zahraničí. Ostatní dokumenty, zejména spis nově založeného nebo rozšířeného podniku uložený u komise pro rozvoj a plánování provincie Jinshan dne 31. srpna 1992, zpráva ke studii o realizovatelnosti a stanovám podniku, jehož kapitál je ve vlastnictví zahraničních investorů, připravena zahraniční komisí hospodářské spolupráce provincie Jinshan dne 17. září 1992, a úřední vyjádření provincie Jinshan ze dne 17. září 1992 ke studii o realizovatelnosti a stanovám podniku, jehož kapitál je ve vlastnictví zahraničních investorů, pouze uvádí, že „část“ výroby bude vyvezena. Tyto dokumenty jednak potvrzují, že žalobkyně musela uvést procento svých prodejů určených k vývozu při podání svého návrhu na založení společnosti, jejíž kapitál je výlučně ve vlastnictví zahraničních investorů a jednak, že toto procento bylo předmětem schválení orgánů provincie Jinshan v úředním vyjádření ze dne 3. září 1992 k návrhu na založení žalobkyně. Tyto dokumenty ukazují, že při založení žalobkyně nebylo zamýšleno, aby žalobkyně disponovala úplnou svobodou, pokud jde o rozvržení jejích prodejů. Tyto dokumenty jsou tedy v rozporu s osvědčením Jinshan. Za těchto podmínek toto osvědčení není dostačující k prokázání, že žalobkyně byla svobodná v rozhodování o tom, jaké množství jejích výrobků má být prodáváno na čínském vnitřním trhu a v jakém rozsahu mají být její výrobky vyváženy, aniž by byla ovlivňována čínskými orgány.

103 Je tedy namístě prověřit, zda žalobkyně krom toho předložila v průběhu správního řízení důkazy, které umožňují konstatovat, že jí nebyla uložena žádná kvóta, pokud jde o rozvržení jejích prodejů mezi čínský vnitřní trh a vývoz, a že její hospodářská rozhodnutí byla činěna na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku.

104 V tomto ohledu je třeba reprodukovat tabulku vypracovanou žalobkyní, jejíž obsah nebyl zpochybněn Radou, obsahující údaje, které žalobkyně předložila Komisi ve své odpovědi na dotazník šetření týkající se statutu podniku působícího v tržním hospodářství:

	1995	1996	1997	1998	DŠ *
Prodeje v Číně	9 020	26 122	23 241	26 183	25 695
Prodeje v ES	2 070	9 045	4 407	7 597	5 552
Prodeje ve světě celkem	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Prodeje v Číně jako procento z celkových prodejů	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Doba šetření.

105 Tato tabulka ukazuje, že mezi rokem 1996 a koncem doby šetření se prodeje na čínském vnitřním trhu pohybovaly mezi přibližně 57 a 60 % z veškerých prodejů, což dokládá malý pohyb. S přihlédnutím k těmto stálým procentům je třeba se domnívat, že existoval určitý stanovený poměr mezi prodeji žalobkyně na čínském vnitřním trhu a jejími vývozními prodeji a že tento poměr byl téměř konstantní. Pokud jde o skutečnost, že procento prodejů na čínském vnitřním trhu bylo v roce 1995 přibližně 72 %, je namístě uvést, že sama žalobkyně zmínila v průběhu inspekce

na místě, že zahájila výrobu elektronických vah až v roce 1995 a že až v roce 1996 dosáhla své plné výrobní kapacity. Uvedený poměr prodeje v roce 1995, který se liší od poměru prodeje v jiných letech, tedy nemůže být považován za reprezentativní z hlediska zvláštních okolností tohoto roku, jelikož celkové prodeje v roce 1995 dosáhly pouze přibližně jedné třetiny celkových prodeje zaznamenaných v průběhu ostatních let. Nic tedy nebrání tomu, aby byly vzaty do úvahy pouze pozdější roky a následnému zjištění, že poměr byl konstantní.

- 106 Skutečnost, že zmíněný poměr nebyl 50 %, jak bylo stanoveno v pravidlech a ustanoveních týkajících se založení žalobkyně, ale přibližně 60 %, sama o sobě neprokazuje, že toto rozvržení prodeje bylo výsledkem samostatného rozhodování žalobkyně na základě tržních signálů bez jakéhokoli vlivu čínských orgánů. Je totiž důležité zdůraznit, že podrobné předpisy stanoví možnost zvýšení kvóty pro podíl vnitrostátních prodeje žalobkyně za podmínky schválení příslušného orgánu.
- 107 Mimoto je v tomto kontextu charakterizovaném prodeji se ztrátou nebo v každém případě nízkoziskovými prodeji uskutečňovanými žalobkyní na čínském vnitřním trhu, jakož i subvencemi, které jí byly uděleny, namísto poznamenat, že se závěr, podle kterého tento konstantní poměr není výsledkem tržních sil, jevil jako nejpravděpodobnější, a bylo na žalobkyni, aby prokázala opak.
- 108 Při jednání žalobkyně v odpověď na otázku Soudu týkající se skutečnosti, že Shanghai Teraoka soustavně prodávala 60 % svých výrobků na čínském vnitřním trhu, i když její prodeje byly ztrátové, vysvětlila, že ve Spojeném království měla sesterskou společnost vyrábějící velkou část výrobků určených pro evropský trh a že z tohoto důvodu žalobkyně neměla potřebu vyvážet na tento trh z Číny. Tento argument však nestačí k vysvětlení, proč žalobkyně prodávala se ztrátou na čínském

vnitřním trhu. Jak uplatňuje Rada, v podmínkách tržního hospodářství by žalobkyně usilovala buď o zvýšení svých cen na čínském vnitřním trhu, nebo o zastavení prodeje na tomto trhu, aby se mohla soustředit výlučně na svou vývozní činnost.

- 109 Za těchto okolností je namístě domnívat se, že žalobkyně nepředložila dostačující důkazy prokazující, že byla svobodná v rozhodování zda a v jakém množství prodávat na čínském vnitřním trhu.

d) Závěr, pokud jde o první podmínku stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení

- 110 Je třeba zaprvé poznamenat, že jak vyplývá z bodů 59 až 73 tohoto rozsudku, žalobkyně v šetření nepředložila dostačující důkazy prokazující, že požadovala odlišné ceny u rozdílných zákazníků a že její hospodářská rozhodnutí byla činěna na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku.

- 111 Zadruhé je namístě konstatovat, jak vyplývá z bodů 81 až 93 výše, že žalobkyně neprokázala, že v Číně neprodávala své výrobky se ztrátou, nebo že pro její chování existovaly čistě obchodní důvody.

- 112 Zatřetí je třeba poznamenat, jak vyplývá z bodů 98 až 109 výše, že žalobkyně neprokázala, že udržovala zjištěný poměr mezi svými prodeji na čínském vnitřním trhu a svými vývozy čistě z obchodních důvodů a že tento poměr jí nebyl uložen

předmětnými ustanoveními čínského zákona. Žalobkyně zejména nepředložila nejmenší přijatelný důkaz vysvětlující, proč tento poměr udržovala přes své ztráty na čínském vnitřním trhu, třebaže její vývozní prodeje byly ziskové.

- 113 Z výše uvedeného vyplývá, že se orgány Společenství nedopustily zjevně nesprávného skutkového zjištění, když na základě důkazů předložených žalobkyní v šetření došly k závěru, že žalobkyně neprokázala, že splňuje první podmínku stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, a že tedy podniká v podmínkách tržního hospodářství.
- 114 Následkem toho musí být první žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

B – K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 8 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení při zjišťování újmy

1. Úvodní poznámky

- 115 Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství porušily čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 8 základního nařízení, když došly k závěru, že výrobnímu odvětví Společenství byla způsobena podstatná újma. Tento žalobní důvod může být rozdělen do šesti částí. První část žalobního důvodu vychází z porušení čl. 3 odst. 5 základního nařízení, druhá část žalobního důvodu vychází z toho, že při zjišťování újmy byly vzaty v úvahu nedumpingové dovozy, třetí část žalobního důvodu vychází ze závěru, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu, čtvrtá část žalobního důvodu vychází ze zjevného pochybení orgánů Společenství, které se týká posouzení rozsahu

skutečného dumpingového rozpětí, pátá část žalobního důvodu vychází z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení tím, že byly vzaty do úvahy údaje statistického úřadu Evropských společenství (Eurostat) a šestá část žalobního důvodu vychází z porušení čl. 3 odst. 2 a 8 základního nařízení, které se týká posouzení účinků dumpingových dovozů ve vztahu k výrobě části obdobného výrobku ve Společenství.

- 116 Před zkoumáním těchto různých částí druhého žalobního důvodu je namístež přezkoumat údajné porušení článku 48 jednacího řádu Soudu, kterého se žalobkyně dovolává v replice.
- 117 Žalobkyně uplatňuje, že Rada porušila jednací řád, když uvedla nové skutkové okolnosti nebo úvahy ve své žalobní odpovědi, které žalobkyni nebyly nikdy sděleny v průběhu správního řízení. Jde zejména o prohlášení obsažené v žalobní odpovědi, podle kterého „vývoj rozvržení prodeje vyplýval zejména z nedávného růstu prodeje elektronických vah horního segmentu“. Je třeba konstatovat, že odkaz na článek 48 jednacího řádu není relevantní, jelikož v projednávané věci žalobkyně Radě v podstatě vytýká to, že doplnila odůvodnění napadeného nařízení ve stadiu své žalobní odpovědi. V tomto případě postačí poznamenat, že tento bod žalobního důvodu žalobkyně je založený na chybném předpokladu. Jak totiž vyplývá z informačního dokumentu ze dne 21. září 2000, Komise žalobkyni sdělila vývoj objemu prodeje u každého segmentu samostatně. Tento bod žalobního důvodu tedy musí být zamítnut.
- 118 Pokud jde o meritum druhého žalobního důvodu, je třeba úvodem připomenout, jak Soud uvedl v bodě 48 výše, že při posuzování složitých hospodářských otázek disponují orgány Společenství širokou posuzovací pravomocí.

119 Je na žalobkyni, aby předložila důkazy, které Soudu umožňují konstatovat, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při zjišťování újmy (rozsudky Soudu ze dne 17. prosince 1997, EFMA v. Rada, T-121/95, Recueil, s. II-2391, bod 106; ze dne 28. října 1999, EFNA v. Rada, T-210/95, Recueil, s. II-3291, bod 58, a ze dne 19. září 2001, Mukand a další v. Rada, T-58/99, Recueil, s. II-2521, bod 41).

120 Je třeba se nejdříve přezkoumat šestou část žalobního důvodu.

2. Šestá část: pokud jde o porušení čl. 3 odst. 2 a 8 základního nařízení, které se týká posouzení účinků dumpingových dovozů ve vztahu k výrobě části obdobného výrobku ve Společenství

a) Argumenty účastníků řízení

121 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 3 odst. 2 ve spojení s čl. 3 odst. 8 základního nařízení, když posoudila účinky dovozů pouze ve vztahu k části obdobného výrobku. Podle žalobkyně jasné znění zmíněného odstavce 8 neumožňuje posouzení dovozů pouze ve vztahu k části obdobného výrobku, v projednávané věci, tedy elektronických vah nižší kvality. Mimoto žalobkyně uvádí, že Rada zamítla návrhy na zjištění újmy na základě posouzení pouze části obdobného výrobku. Žalobkyně v tomto směru odkazuje na nařízení Rady (EHS) č. 3482/92 ze dne 30. listopadu 1992 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu do Společenství velkých hliníkových elektrolytických kondenzátorů pocházejících z Japonska a v konečném výběru uloženého prozatímního antidumpingového cla (Úř. věst. L 353, s. 1) a zejména na 12. bod odůvodnění tohoto nařízení.

- 122 Rada si sama protirečí, když potvrdila zaměnitelnou povahu tří segmentů dotčeného výrobku, avšak nakonec do své analýzy týkající se zjištění újmy nezahrnula hospodářské údaje o středním a horním segmentu.
- 123 Podle žalobkyně zvýšení prodejů modelů vysoké kvality v průběhu doby šetření nebylo pro orgány Společenství novou skutečností a v nedávno ukončených šetřeních orgány Společenství neposuzovaly samostatně různé segmenty obdobného výrobku. Žalobkyně opírá svůj argument o 37. až 48. bod odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 468/2001 ze dne 6. března 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících z Japonska (Úř. věst. L 67, s. 24) a 47. až 58. bod odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 469/2001 ze dne 6. března 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících ze Singapuru (Úř. věst. L 67, s. 37).
- 124 Pokud jde o takzvanou metodu „průměrného výpočtu“, žalobkyně má za to, že čl. 3 odst. 8 základního nařízení ukládá orgánům Společenství povinnost posuzovat účinky dumpingových dovozů ve vztahu k výrobě obdobného výrobku ve Společenství, v projednávané věci elektronických vah, a zdůrazňuje cíl tohoto ustanovení. Žalobkyně požaduje, aby posouzení vývoje různých ukazatelů újmy uvedených v čl. 3 odst. 5 základního nařízení a přezkum účinků dovozů provedený s ohledem na pouze část dotčeného výrobku byly prohlášeny za neslučitelné s čl. 3 odst. 8 základního nařízení.
- 125 Rada uplatňuje, že její analytická metoda podle jednotlivých segmentů je v souladu s čl. 3 odst. 8 základního nařízení. Uvádí, že výběr takové metody je vyžadován podstatným zvýšením objemu dovozů elektronických vah horního segmentu. Tato okolnost vysvětluje rozdílný postup orgánů Společenství mezi šetřením, které vedlo k přijetí napadeného nařízení a šetřeními, kterých se dovolává žalobkyně.

b) Závěry Soudu

- 126 Je třeba připomenout, že z 10. bodu odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že trh s elektronickými váhami je obvykle rozdělen do tří různých segmentů, jak také připomněl Soud v bodě 66 výše: segmentu spodního, segmentu středního a segmentu horního.
- 127 Je namístě nejprve konstatovat, že z čl. 3 odst. 8 základního nařízení nevyplývá, že analýza podle jednotlivých segmentů je vyloučena a že je vyžadována metoda průměrného výpočtu. Je třeba poznamenat, jak správně uvádí Rada, že v rámci zjišťování újmy podle článku 3 základního nařízení mohou orgány Společenství provést analýzu podle jednotlivých segmentů za účelem posouzení různých ukazatelů újmy, zejména pokud jsou výsledky dosažené na základě jiné metody, ať již z jakéhokoliv důvodu, pochybné za předpokladu, že je náležitě vzat do úvahy výrobek ve svém celku.
- 128 Podle 11. bodu odůvodnění napadeného nařízení se dotčený výrobek skládá ze tří spojených segmentů. Dvanáctý bod odůvodnění napadeného nařízení upřesňuje, že elektronické váhy vyráběné ve Společenství jsou obdobné ve všech ohledech váhám vyráběným a vyváženým z Číny, Jižní Korey a Tchaj-wanu do Společenství a že tyto výrobky jsou tedy podobné.
- 129 Krom toho, jelikož spodní segment dotčeného výrobku představuje 97 % dovozů pocházejících z dotčených zemí v průběhu doby šetření (viz 63. bod odůvodnění napadeného nařízení), je logické a dokonce nevyhnutelné pro správný výsledek šetření, aby tato analýza obsahovala oddělené posouzení spodního segmentu zmíněného výrobku. Neexistuje tedy žádný rozpor mezi definicí dotčeného výrobku a posouzením újmy.

- 130 Zadruhé, pokud jde o bod žalobního důvodu žalobkyně, podle kterého odděleným posouzením relevantních činitelů, jako je prodejní cena, podíl na trhu atd. u spodního segmentu, Rada založila své posouzení výlučně na části obdobného výrobku, je třeba poznamenat, že, jak vyplývá z odůvodnění napadeného nařízení týkajících se újmy, Rada brala vždy do úvahy veškeré elektronické váhy, a nikoliv pouze elektronické váhy spodního segmentu (viz 81. bod odůvodnění napadeného nařízení). Jelikož celkový přezkum vychází z koncepce obdobného výrobku obsahujícího tři segmenty elektronických vah, a nikoliv pouze segment spodní, je namístě shledat, že Rada neporušila čl. 3 odst. 8 základního nařízení.
- 131 Následkem toho je namístě zamítnout šestou část druhého žalobního důvodu.

3. První část: pokud jde o porušení čl. 3 odst. 5 základního nařízení

a) Argumenty účastníků řízení

- 132 Žalobkyně vytýká Radě, že za účelem zjištění újmy neanalyzovala veškeré relevantní činitele, zejména skutečnost, že výrobní odvětví Společenství dosud zcela nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, jakož i rozsah skutečného dumpingového rozpětí. Podle žalobkyně je na Radě, aby v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení vzala do úvahy za účelem zjištění újmy, všechny relevantní hospodářské činitele a ukazatele, které tento článek uvádí. V tomto směru žalobkyně odkazuje na rozhodnutí orgánu pro řešení sporů Světové obchodní organizace (WTO) a opírá se zejména o zprávu zvláštní skupiny WTO týkající se antidumpingových cel na dovozy bavlněného ložního prádla z Indie (dále jen „zpráva o ložním prádle“).

133 Žalobkyně konstatuje, že znění a kontext jednak čl. 3 odst. 5 základního nařízení a jednak článku 3.4 dohody o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (Úř. věst. L 336, s. 103, dále jen „antidumpingový kodex 1994“) uvedené v příloze 1A dohody o zřízení WTO (dále jen „dohoda WTO“), schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání, jsou téměř totožné a že čl. 3 odst. 5 základního nařízení ukládá orgánům Společenství povinnost posoudit každý ze šestnácti hospodářských činitelů. Toto stanovisko je podle žalobkyně v souladu se závěry zprávy o ložním prádle. Mimoto žalobkyně má za to, že irelevance činitelů musí být případně doložena stanovením důvodů vedoucích k tomuto závěru, které jsou jasně uvedeny v odůvodnění. Žalobkyně zdůrazňuje, že nedostatek informací ve zmíněném odůvodnění o tom, že orgány Společenství splnily požadavky, které jim jsou jasně uloženy, znemožňuje soudům Společenství vykonávat jejich funkci soudního přezkumu.

134 Žalobkyně zdůrazňuje, že 77. bod odůvodnění napadeného nařízení neobsahuje zmínku o analýze všech činitelů uvedených v základním nařízení Radou. Mimoto žalobkyně tvrdí, že orgány Společenství neposoudily „skutečnost, že výrobní odvětví Společenství dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování“ ani „rozsah skutečného dumpingového rozpětí“. Pokud jde o první bod žalobkyně zdůrazňuje, že 59. bod odůvodnění napadeného nařízení, kterého se Rada dovolává na svou obranu, se týká čl. 4. odst. 1 základního nařízení a nemůže prokazovat, že orgány Společenství splnily povinnost vyplývající z čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Krom toho posouzení dopadu vývozu uvedené v 88. a 94. bodě odůvodnění napadeného nařízení a vztahující se pouze k části dotčeného výrobku porušilo čl. 3 odst. 8 základního nařízení. Tyto skutečnosti nemohou podle žalobkyně představovat důkazy. Pokud jde o druhý bod, žalobkyně má za to, že i kdyby čl. 3 odst. 8 základního nařízení nebyl porušen, předmětné údaje nelze považovat za obsahující posouzení hospodářských činitelů, ke kterým se vztahují, jelikož pouhý odkaz na antidumpingová opatření neznamená, že orgány Společenství provedly dotčenou analýzu a zejména posoudily skutečnost, že výrobní odvětví Společenství dosud

nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování. Pokud jde o rozsah skutečného dumpingového rozpětí žalobkyně se domnívá, že prohlášení v 90. bodě odůvodnění napadeného nařízení nelze kvalifikovat za posouzení, jelikož toto prohlášení odkazuje na objem a ceny příslušných dovozů, které jsou samy o sobě zvláštními ukazateli, které jsou orgány Společenství rovněž povinny zkoumat.

- 135 Rada zaprvé uplatňuje, že zpráva o ložním prádle, které se dovolává žalobkyně, není přímo použitelná v právním řádu Společenství. Krom toho tvrdí, že žalobkyně tuto zprávu, která je v naprostém souladu s metodou používanou orgány Společenství za účelem zjišťování újmy, nesprávně vykládá. Podle Rady tento bod žalobního důvodu vychází z nedostatečného odůvodnění ve smyslu článku 253 ES. Rada se dovolává rozsudku Soudu ze dne 15. prosince 1999, *Petrotub a Republica v. Rada* (T-33/98 a T-34/98, Recueil, s. II-3837; zrušen v rámci opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 9. ledna 2003, *Petrotub a Republica v. Rada*, C-76/00 P, Recueil, s. I-79), v rámci svého tvrzení, že orgány Společenství mají v nařízení o uložení konečných antidumpingových opatření povinnost provést analýzu pouze těch činitelů, které shledají jako relevantní.
- 136 Mimoto Rada tvrdí, že orgány Společenství jednaly v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Uvádí, že tvrzení žalobkyně, že napadené nařízení neobsahuje analýzu všech činitelů, je nesprávné, a tedy irelevantní.

b) Závěry Soudu

- 137 Je namístě nejdříve poznamenat, že argumentace žalobkyně se omezuje na výtku orgánům Společenství, že nepoužily čl. 3 odst. 5 základního nařízení ve světle

článku 3.4 antidumpingového kodexu 1994, a tím porušily zásadu jednotného výkladu zakotvenou v judikatuře Soudního dvora.

- 138 V tomto směru je třeba připomenout, že právní předpisy Společenství musí být v nejvyšší možné míře vykládány v souladu s mezinárodním právem, zejména pokud tyto předpisy směřují k provedení mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím (viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 14. července 1998, Bettati, C-341/95, Recueil, s. I-4355, bod 20, a ze dne 9. ledna 2003, Petrotub a Republica v. Rada, bod 135 výše, bod 57), jak je tomu v případě základního nařízení, které bylo přijato za účelem splnění mezinárodních povinností vyplývajících z antidumpingového kodexu 1994 (rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Petrotub a Republica v. Rada, bod 135 výše, bod 56).
- 139 V projednávané věci čl. 3 odst. 5 základního nařízení obsahuje v zásadě stejné údaje jako článek 3.4 antidumpingového kodexu 1994. Článek 3 odst. 5 stanoví, že přezkum účinků dumpingových dovozů na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav tohoto výrobního odvětví. Obsahuje výčet různých činitelů, které mohou být vzaty do úvahy a upřesňuje, že tento výčet není vyčerpávající a žádný z těchto činitelů není nezbytně rozhodující základ pro rozhodnutí. Obsah tohoto ustanovení je téměř totožný s obsahem článku 3.4 antidumpingového kodexu 1994, kromě činitele týkajícího se „skutečnosti, že výrobní odvětví Společenství dosud nepřekonal účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování“, který není v článku 3.4 antidumpingového kodexu 1994 uveden.
- 140 Následkem toho je třeba konstatovat, že čl. 3 odst. 5 základního nařízení je sám o sobě v souladu s antidumpingovým kodexem 1994. Podle žalobkyně nicméně orgány Společenství porušily svou povinnost posoudit všechny relevantní činitele vyplývající z výkladu článku 3.4 antidumpingového kodexu 1994 ve zprávě o ložním prádle, když nevzaly do úvahy dva z činitelů uvedených v čl. 3 odst. 5 základního

nařízení, tedy skutečnost, že výrobní odvětví Společenství dosud nepřekonaló účinky dřívějšího dumpingu a rozsah skutečného dumpingového rozpětí.

- 141 Je tedy třeba přezkoumat, zda orgány Společenství posoudily nebo neposoudily tyto dva činitele.
- 142 V 77. bodě odůvodnění napadeného nařízení Rada uvádí:

„[V] souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení zahrnovalo šetření vlivu dumpingových dovozů na výrobní odvětví ve Společenství hodnocení všech hospodářských činitelů a ukazatelů, které se projevují na stavu dotčeného průmyslu. Určité činitele však nebyly podrobně zkoumány, protože nebyly považovány za podstatné z hlediska situace dotčeného výrobního odvětví ve Společenství v době šetření. Kromě toho je třeba si uvědomit, že žádný z těchto činitelů nepřináší nutně rozhodující závěry o celkovém vývoji.“

- 143 Co se týče činitele týkajícího se skutečnosti, že výrobní odvětví Společenství dosud nepřekonaló účinky dřívějšího dumpingu, je třeba uvést, že v projednávané věci byl učiněn výslovný odkaz na platná antidumpingová opatření v části, nazvané „D. Újma“ napadeného nařízení. Rada nejdříve v 59. bodu odůvodnění napadeného nařízení uvádí:

„[S]truktura daného průmyslového odvětví ve Společenství se během doby šetření značně změnila. Restrukturalizační a konsolidační program uplatňovaný od října

1993 (tj. od doby, kdy byla zavedena konečná antidumpingová opatření pro dovozy elektronických vah pocházejících ze Singapuru a [Jižní] Korey) [...]“

- 144 Dále je v 88. bodě odůvodnění napadeného nařízení konstatováno, že „[...] [z]tráty [ve spodním segmentu] snižují celkovou ziskovost dotčeného výrobního odvětví ve Společenství a bránily mu plně využít vlivu eura a antidumpingových opatření proti dovozům pocházejícím z Japonska a Singapuru [...]“.
- 145 Konečně v 94. bodě odůvodnění napadeného nařízení je učiněn závěr, že „[š]patná ekonomická [hospodářská] situace spodního segmentu zejména zabránila dotčenému výrobnímu odvětví Společenství dosáhnout celkové úrovně ziskovosti, jakou by bylo možno očekávat za přispění vlivu eura a antidumpingových opatření zejména s ohledem na restrukturalizaci, která byla v dotčeném výrobním odvětví realizována“.
- 146 Je třeba poznamenat, že tato ustanovení jasně dokazují, že orgány Společenství vzaly do úvahy v rámci svého přezkumu účinků antidumpingových dovozů v dotčeném výrobním odvětví Společenství skutečnost, že předmětné výrobní odvětví dosud zcela nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu.
- 147 Pokud jde o argument žalobkyně, že prohlášení obsažená v 88. a 94. bodě odůvodnění nejsou platná a nemohou sloužit jako důkaz o tom, že orgány Společenství posoudily tento činitel, jelikož se toto posouzení vztahovalo pouze k jedné části dotčeného výrobku, čímž byl porušen čl. 3 odst. 8 základního nařízení, postačí konstatovat, že tento argument je irelevantní. Jak bylo totiž konstatováno

v bodě 129 výše, jelikož dovozy elektronických vah spodního segmentu představují 97 % dovozů všech elektronických vah, bylo možné za účelem zjištění újmy odděleně zkoumat spodní segment.

- 148 Pokud jde o činitel „rozsahu skutečného dumpingového rozpětí“, Rada vychází z 90. bodu odůvodnění napadeného nařízení. V tomto ustanovení se konstatuje, že „[p]okud jde o vliv velikosti skutečného dumpingového rozpětí na dotčené výrobní odvětví ve Společenství, nelze jej s ohledem na objem a ceny dovozů z dotčených zemí považovat za zanedbatelný“.
- 149 Je tedy třeba poznamenat, že Rada neopomněla posoudit činitel rozsahu skutečného dumpingového rozpětí. I když Komise nezmínila tento činitel ve svém informačním dokumentu ze dne 21. září 2000, odkázala na něj ve svých dopisech ze dne 4. října 2000 a 23. října 2000, ve kterých odpověděla na vyjádření žalobkyně ze dne 29. září 2000.
- 150 Za těchto okolností je namístě zamítnout první část druhého žalobního důvodu.

4. Druhá část: pokud jde o vzetí nedumpingových dovozů do úvahy při zjišťování újmy

a) Argumenty účastníků řízení

- 151 Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství zjevně porušily čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení, když vzaly při zjišťování újmy do úvahy nedumpingové dovozy,

tedy dovozy CAS Corp., korejské společnosti, která byla předmětem šetření a u které nebyly shledány dumpingové praktiky.

152 Žalobkyně vykládá odkaz učiněný v článku 3 základního nařízení na „dumpingové dovozy“ tak, že jsou z posouzení vyloučeny dovozy od vyvážejících výrobců, kteří se nedopouštějí dumpingových praktik. Následkem toho společné posouzení těchto dovozů stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení nemůže zahrnovat dovozy pocházející od vyvážejícího výrobce, u kterého bylo zjištěno nulové nebo nepatrné dumpingové rozpětí. Skutečnost, že byly vzaty do úvahy dovozy pocházející od CAS Corp., tedy činí protiprávním analýzu orgánů Společenství a neplatným celé zjišťování újmy. Žalobkyně v tomto směru odkazuje na nařízení Rady (ES) č. 1644/2001 ze dne 7. srpna 2001, které mění nařízení (ES) č. 2398/97 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Egypta, Indie a Pákistánu a pozastavení své účinnosti ve vztahu k dovozům pocházejícím z Indie (Úř. věst. L 219, s. 1), které bylo přijato Radou po zprávě o ložním prádle.

153 Žalobkyně konstatuje, že Rada nepředložila žádné odůvodnění nebo jakýkoliv jiný přesvědčující důkaz na podporu svého prohlášení, že skutečnost, že některé dovozy pocházející od jednoho korejského výrobce nebyly předmětem dumpingu, není významná z hlediska celkového dopadu korejských dovozů na výrobní odvětví Společenství.

154 Rada zpochybňuje výklad čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení učiněný žalobkyní. Rada tvrdí, že je třeba chápat „dumpingové dovozy“ jako dovozy pocházející ze

země, u které jako celku bylo zjištěno dumpingové rozpětí, které není nepatrné. Podle Rady tento přístup odráží dlouhodobou praxi Společenství a není v rozporu se zněním zmíněného článku.

155 Rada uplatňuje, že přijala přístup vysvětlený výše, jelikož zaprvé oddělení dumpingových dovozů od dovozů, které nejsou předmětem dumpingu, je možné pouze za určitých okolností a podle některých přístupů, které často nejsou použitelné. Zadruhé Rada uvádí, že dumping je zjištěn pouze v rámci doby šetření, avšak posouzení ukazatelů újmy se vztahovalo k delšímu období. Pro orgány Společenství není možné zjistit, zda dumpingové dovozy v průběhu doby šetření byly dumpingové rovněž ve zbývajícím období analyzované doby a opačně. Mimoto Rada zdůrazňuje, že jí přijatý přístup může být pro vývozce výhodný, zatímco přístup dovolávaný žalobkyní jim může být na újmu. Nakonec Rada tvrdí, že jednala v rámci mezí své široké posuzovací pravomoci uznané v rozsudku *Thai Bicycle v. Rada*, bod 46 výše. Rada uvádí, že v rozporu s tvrzením žalobkyně, jsou závěry rozsudku Soudního dvora ze dne 7. května 1987, *Nachi Fujikoshi v. Rada (C-255/84, Recueil, s. 1861)* obecné a Soudní dvůr zde potvrdil, že není nezbytné individualizovat část újmy utrpěnou výrobním odvětvím Společenství, která je přiřitatelná dovozům konkrétního vývozce.

156 Podpůrně Rada tvrdí, že i kdyby se orgány Společenství dopustily pochybení ve zjištění objemu dumpingových dovozů z důvodu, že do tohoto zjištění zahrnuly dovozy CAS Corp., toto pochybení by nemělo konkrétní dopad na zjištění újmy jako takové. Nakonec Rada uvádí, že dumpingové rozpětí CAS Corp. muselo být žalobkyni určité známo, jelikož jí byl zpřístupněn informační dokument a zmiňuje, že žalobkyně neměla proti tomuto dokumentu žádné námítky. Krom toho tvrdí, že i kdyby orgány Společenství neposuzovaly společně dovozy pocházející z Jižní Korey a dovozy pocházející z Číny, dospěly by ke stejným závěrům, pokud jde o čínské dovozy.

b) Závěry Soudu

157 Článek 3 odst. 2 základního nařízení stanoví obecná pravidla pro zjištění existence škody a následující ustanovení tohoto článku poskytují zvláštní kritéria pro takové

zjištění. Článek 3 odst. 5 a 6 rovněž upravuje přezkum dumpingových dovozů.

- 158 V rámci zkoumání druhé části druhého žalobního důvodu je nejprve nezbytné vyložit výraz „dumpingové dovozy“ uvedený v článku 3 základního nařízení.
- 159 Je třeba nejdříve poznamenat, že tento pojem zcela jednoznačně zahrnuje všechny dumpingové transakce. Vzhledem k tomu, že však není možné přezkoumat všechny transakce jednotlivě, je pro účely analýzy škody třeba vzít do úvahy všechny dovozy pocházející od jakéhokoli vyvážejícího výrobce, u kterého byly zjištěny dumpingové praktiky. Naopak dovozy, jejichž původcem je vyvážející výrobce, u kterého bylo zjištěno nulové nebo nepatrné dumpingové rozpětí, nemohou být považovány za „dumpingové“ pro účely analýzy škody.
- 160 Dále je třeba připomenout, že na základě čl. 3 odst. 4 základního nařízení, jsou-li dovozy výrobku pocházejícího z více než jedné země současně předmětem antidumpingového šetření, účinky těchto dovozů mohou být posuzovány souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že dumpingové rozpětí stanovené v poměru k dovozu výrobků z každé jednotlivé země je vyšší než nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 základního nařízení, pokud objem dovozů z každé jednotlivé země není zanedbatelný a pokud souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže.
- 161 Toto ustanovení musí být vykládáno tak, že umožňuje, aby byly vzaty do úvahy dovozy z určitého sátu pouze, pokud tyto dovozy pocházejí od vyvážejícího výrobce, u něhož byla zjištěna dumpingová praxe. Následkem toho dovozy pocházející ze země, u které bylo zjištěno antidumpingové rozpětí, které není nepatrné, mohou být

celkově vzaty do úvahy, pouze pokud v této zemi není žádný vyvážející výrobce, u kterého bylo zjištěno nulové nebo nepatrné dumpingové rozpětí.

- 162 V tomto kontextu a ve světle předmětu a účelu článku 3 základního nařízení je tedy namísto domnívat se, že pojem „dumpingové dovozy“ nezahrnuje dovozy pocházející od vyvážejícího výrobce, který nepoužívá dumping i přesto, že je ze země, u které bylo zjištěno, že dumpingové rozpětí je vyšší než nepatrné.
- 163 Tento výklad v ničem neodporuje judikatuře, podle které zákonodárce Společenství vybírá územní rámec jedné nebo více zemí pro celkové posouzení dumpingových dovozů z těchto zemí za účelem zjištění újmy (rozsudek Soudu ze dne 20. října 1999, *Swedish Match Philippines v. Rada*, T-171/97, Recueil, s. II-3241, bod 65). V tomto směru bylo rozhodnuto, že existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství z důvodu dovozů s dumpingovými cenami musí být posuzována celkově, aniž by bylo zapotřebí nebo vůbec možné individuálně určit, jakou část této újmy lze přičíst každé z odpovědných společností (rozsudek *Nachi Fujikoshi v. Rada*, bod 155 výše, bod 46, rozsudek *Swedish Match Philippines v. Rada*, uvedený výše, bod 66, a rozsudek *Arne Mathisen v. Rada*, bod 48 výše, bod 123).
- 164 Je třeba přitom poznamenat, že v těchto věcech jde o společnosti, které byly odpovědné za dovozy s dumpingovými cenami. Naopak v projednávané věci jde o společnost, jejíž dovozy nebyly dumpingové, což znamená, že jde o dovozy společnosti, která není odpovědná za dumping. Následkem toho se judikatura zmíněná v předchozím bodě v projednávané věci nepoužije jako taková a nemá žádný dopad na výklad pojmu „dumpingové dovozy“.

- 165 Mimoto je tento výklad v souladu s výkladem dohody WTO, jak vyplývá ze zprávy o ložním prádle, u které je třeba zdůraznit, že její závěry byly přijaty Radou. V 17. bodě odůvodnění nařízení č. 1644/2001 je uvedeno, že „podle názoru zvláštní skupiny, dovozy přičitatelné vyvážejícímu výrobcí, který neuplatňuje dumping, nemohou být zahrnuty do pojmu ‚dumpingové dovozy‘ pro účely analýzy újmy“ (*neoficiální překlad*). Rada následně provedla nové posouzení účinků dumpingových dovozů s vyloučením vývozců neuplatňujících dumping.
- 166 Z výše uvedeného vyplývá, že orgány Společenství neměly vzít do úvahy dovozy korejské společnosti CAS Corp., jelikož tato společnost neuplatňovala dumping, i když bylo u Jižní Korey zjištěno dumpingové rozpětí, které je vyšší než nepatrné.
- 167 Zadruhé je namístě přezkoumat účinky takového pochybení v projednávané věci. Je tedy třeba posoudit dopad s ohledem na hlavní žalobní návrh týkající se újmy způsobené žalobkyní tím, že byly vzaty do úvahy dovozy pocházející od CAS Corp. společně s dumpingovými dovozy (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 2. května 1995, NTN Corporation a Koyo Seiko v. Rada, T-163/94 a T-165/94, Recueil, s. II-1381, body 112 až 115). Ke zrušení napadeného nařízení totiž nepostačuje, aby se Rada dopustila pochybení, nýbrž aby toto pochybení mělo dopad na zjištění existence újmy, a tedy na obsah samotného nařízení.
- 168 Rada uplatňuje, že mohla zjistit újmu pouze na základě dovozů z Číny. Za tímto účelem ve své duplice vypracovala tabulku obsahující hlavní ukazatele újmy, které by byly posouzeny v případě, že by byly vzaty do úvahy pouze dovozy z Číny a srovnala je s ukazateli, které ji vedly k přijetí závěrů obsažených v napadeném nařízení. Pochybení ve výpočtu v této tabulce bylo opraveno v průběhu řízení.

Upravené informace	Původní údaje (všechny dotčené země)	Nové údaje (pouze Čína)
Objem dotčených dovozů	Zvýšení: z 14 853 kusů v roce 1995 na 33 063 kusů v průběhu doby šetření	Zvýšení: z 3 456 kusů v roce 1995 na 16 827 kusů v průběhu doby šetření
Zvýšení objemu dovozů	123 %	387 %
Podíl na trhu podle dovozů	Zvýšení: z 9,2 % v roce 1995 na 15,1 % v průběhu doby šetření	Zvýšení: z 2,1 % v roce 1995 na 7,7 % v průběhu doby šetření
Rozpětí cenového podbízění podle zemí	0 až 52 % v Číně 60 až 65 % v Tchaj-wanu 30 až 50 % v Jižní Koreji	0 až 52 %
Dovozy spodního segmentu (odhad)	Zvýšení z 14 407 na 32 071 kusů	Zvýšení z 3 352 na 16 322 kusů
Zvýšení objemu (spodní segment)	123 %	387 %

169 Z této tabulky, která nebyla zpochybněna žalobkyní a jejíž údaje, pokud jde o objem dovozů a podíl na trhu podle dovozů, jsou obsaženy ve spise, vyplývá, že čínské dovozy do Společenství se zvýšily o 387 % z 3 456 kusů v roce 1995 na 16 827 kusů v průběhu doby šetření. Ve stejné době se přitom dovozy z Jižní Korey zvýšily o 32 % (5 532 kusů v roce 1995 a 7 301 kusů v roce 1999) a z Tchaj-wanu o 52 % (5 865 kusů v roce 1995 a 8 935 kusů v roce 1999). Celkové zvýšení objemu dovozů z těchto tří zemí činilo 123 % (14 853 kusů v roce 1995 a 33 063 kusů v roce 1999). Dovozy z Číny tedy zaznamenaly daleko vyšší procentuální zvýšení než dovozy z ostatních dotčených zemí. Je však namísto připomenout, že ve světle čl. 3 odst. 3 základního nařízení vyvstává otázka, zda došlo ke značnému zvýšení dovozů z dotčené třetí země v absolutních hodnotách, a nikoliv pouze procentuálně, nebo zda se podstatně zvýšil podíl na trhu podle dovozů v rámci spotřeby ve Společenství. V tomto směru se lze domnívat, že zvýšení z 3 456 kusů v roce 1995 na 16 827 kusů v průběhu doby šetření představuje celkově značné zvýšení. Pokud jde o podíl na trhu v rámci dovozů došlo ke zvýšení z 2,1 % v roce 1995 na 7,7 % v průběhu doby šetření. Je třeba uvést, že ve stejném období se podíl na trhu realizovaný výrobním odvětvím Společenství u elektronických vah jako celku snížil z 26,1 na 24,9 %, což představuje relativní pokles o 4,6 %. Tyto údaje ukazují, že pouze dovozy z Číny byly dostačující ke stanovení újmy.

170 Krom toho, i když újma může být zjištěna pouze na základě dovozů z Číny, je třeba zabývat se účinky vyčlenění vývozu CAS Corp. na objem společných dovozů z třech dotčených zemí. Ve své duplice Rada rovněž k této otázce vypracovala tabulku, ve které posoudila dovozy do Společenství bez dovozů pocházejících od CAS Corp. V odpovědi na písemnou otázku Soudu Rada předložila údaje týkající se CAS Corp. a v tomto směru doplnila zmíněnou tabulku. Rada rovněž opravila tabulku v průběhu jednání.

Upravené informace	Původní údaje (všechny dotčené země)	Nové údaje (všechny dotčené země kromě, pokud jde o Jižní Koreu, vývozu CAS Corp.)
Objem dotčených dovozů	Zvýšení: z 14 853 kusů v roce 1995 na 33 063 kusů v průběhu doby šetření	Zvýšení: z 11 273 kusů v roce 1995 na 29 248 kusů v průběhu doby šetření
Zvýšení objemu dovozů	123 %	159 %
Podíl na trhu podle dovozů	Zvýšení: z 9,2 % v roce 1995 na 15,1 % v průběhu doby šetření	Zvýšení: ze 7,0 % v roce 1995 na 13,4 % v průběhu doby šetření
Rozpětí cenového podbízení podle zemí	0 až 52 % u Číny 60 až 65 % u Tchaj-wanu 30 až 50 % u Jižní Korey	0 až 52 % u Číny 60 až 65 % u Tchaj-wanu 30 až 32 % u Jižní Korey
Dovozy spodního segmentu (odhad)	Zvýšení z 14 407 na 32 071 kusů	Zvýšení z 10 935 na 28 671 kusů
Zvýšení objemu (spodní segment)	123 %	162 %

- 171 Z této tabulky, jejíž údaje nebyly žalobkyní zpochybněny a jsou, pokud jde o objem dovozů a podíl na trhu podle dovozů, obsaženy ve spise, vyplývá, že se objem vývozu do Společenství ze všech dotčených zemí, kromě vývozu CAS Corp., pokud jde o Jižní Koreu, zvýšil o 159 %, namísto 123 % v případě, že se vezmou do úvahy posledně uvedené vývozy, z 11 273 kusů v roce 1995 na 29 248 kusů v průběhu doby šetření. Je třeba si rovněž povšimnout značného zvýšení dumpingových vývozu celkově, zatímco vývozy CAS Corp. zůstaly téměř stejné. Mimoto se podíl na trhu představovaný dovozy z dotčených zemí do Společenství bez dovozů pocházejících od CAS Corp. zvýšil ze 7 na 13,4 %, což představuje značné zvýšení. Navíc zatímco se podíl na trhu představovaný vývozy CAS Corp. snížil, zvýšení podílu ostatních výrobců na trhu bylo ještě vyšší.

- 172 Krom toho se nezdá, že bylo prokázáno, že by závěry Rady týkající se účinků dumpingových dovozů na ceny obdobných výrobků ve Společenství a závěry o vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství, mohly být citelně změněny, pokud by Rada ze své analýzy vyloučila dovozy pocházející od vývozce, který neuplatňoval dumping.
- 173 Následkem toho je třeba dojít k závěru, že vzetí do úvahy dovozů ze tří dotčených zemí bez dovozů pocházejících od CAS Corp. by v každém případě postačovalo Radě ke zjištění újmy. Pochybení, kterého se orgány Společenství dopustily, když vzaly do úvahy rovněž dovozy pocházející od CAS Corp., tedy nemůže být považováno za pochybení, které má rozhodující vliv na závěr Rady o existenci újmy.
- 174 Závěr, že k takovému pochybení došlo, tedy nepostačuje ke zrušení napadeného nařízení.

5. Třetí část: pokud jde o závěr, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu

- 175 Argumentace žalobkyně týkající se třetí části druhého žalobního důvodu může být rozdělena do čtyř bodů, které budou zkoumány odděleně.

a) Rozdíl mezi předběžnými a konečnými údaji

Argumenty účastníků řízení

- 176 Žalobkyně uplatňuje, že existuje rozpor mezi údaji o újmě, které jí byly sděleny v příloze k dopisu ze dne 4. října 2000 ve formě tabulky vypracované v dubnu 2000

(dále jen „dokument z dubna 2000“) a údaje obsaženými v informačním dokumentu ze dne 21. září 2000 a napadeném nařízení. Tyto údaje se zejména týkaly objemu prodeje ve Společenství, podílu na trhu, prodejní ceny ve Společenství a zaměstnanosti ve výrobním odvětví Společenství, avšak díky tomuto rozporu nejsou tyto údaje založeny na skutečných a nevyvratitelných důkazech, jak vyžaduje čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

177 Žalobkyně má za to, že měla mít možnost považovat údaje sdělené Komisí výrobnímu odvětví za správné, jelikož předběžné závěry jsou obvykle přezkoumávány Komisí, která obecně po jejich ověření nepřijímá další změny údajů. Podle žalobkyně jsou dotčené údaje, které jí byly sděleny několik měsíců po zahájení šetření, rozhodující pro zjištění, zda orgány Společenství správně zjistily, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu.

178 Rada se zaprvé dovolává nepřipustnosti tohoto bodu žalobního důvodu, jelikož se nevztahuje k údajnému zjevně nesprávnému posouzení. Žalobkyně totiž orgánům Společenství nepřímou vytýká, že jí neposkytly dostatečné konečné informace, jelikož neodpověděly na její otázky týkající se existence rozporu mezi předběžnými a konečnými údaji. Podpůrně je podle Rady tento bod žalobního důvodu neopodstatněný, jelikož jedinou relevantní otázkou je existence zjevně nesprávného posouzení týkajícího se výkladu konečných údajů uvedených v napadeném nařízení.

Závěry Soudu

179 Úvodem, pokud jde o údajnou nepřipustnost tohoto bodu žalobního důvodu, postačí konstatovat, že v rozporu s tvrzením Rady, tento bod žalobního důvodu souvisí s údajným zjevně nesprávným posouzením. Za předpokladu, že orgány Společenství

chybně založily svůj závěr na nesprávných údajích, vložily skutkové okolnosti chybným způsobem, čímž se mohly dopustit zjevně nesprávného posouzení. Tento bod žalobního důvodu je tedy přípustný.

180 Pokud jde o věc samou, Komise ve svém dopise ze dne 4. října 2000 zpřístupnila žalobkyni nedůvěrnou verzi tabulky obsaženou v dokumentu, který připravila v dubnu 2000 a který podle Rady obsahoval předběžné závěry o újmě. Některé údaje v dokumentu z dubna 2000 se však lišily od údajů v informačním dokumentu z 21. září 2000 a v napadeném nařízení. Tyto údaje se týkaly zejména objemu prodeje ve Společenství, podílu na trhu, prodejní ceny ve Společenství a zaměstnanosti ve výrobním odvětví Společenství.

181 Ze spisu vyplývá, že výrobci ve Společenství nesouhlasili s údaji o některých ukazatelích újmy obsažených v dokumentu z dubna 2000. Orgány Společenství tedy vzaly do úvahy vyjádření výrobního odvětví Společenství učiněné na jednání ze dne 6. dubna 2000 a v následné korespondenci.

182 V tomto směru postačí konstatovat, že, jak správně uvádí Rada, antidumpingové šetření je ve skutečnosti nepřetržitý proces, v jehož průběhu je neustále měněno několik závěrů. Nemůže být tedy vyloučeno, že konečné závěry orgánů Společenství jsou odlišné od závěrů učiněných v určitém stadiu šetření. Krom toho předběžné údaje mohou být v rámci své definice v průběhu šetření měněny. Žalobkyně nemůže tedy důvodně tvrdit, že údajný rozpor je jakýmkoliv způsobem vyjádřením nedostatku objektivity a spolehlivosti dotčených údajů. Nakonec je důležité zdůraznit, že újma musí být zjištěna s ohledem na okamžik přijetí případného aktu, který zavádí ochranná opatření (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. listopadu 1989, *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon* a další v. Rada, C-121/86, Recueil, s. 3919, body 34 a 35).

183 S přihlédnutím k této judikatuře je třeba poznamenat, že argument žalobkyně týkající se rozdílu mezi předběžnými a konečnými závěry není relevantní.

184 Následkem toho první bod žalobního důvodu nemůže být přijat.

b) Posouzení některých ukazatelů újmy

Argumenty účastníků řízení

185 Žalobkyně uplatňuje, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení, když učinily závěr, že údaje týkající se podílů na trhu, prodejních cen obdobného výrobku a ziskovosti ukazovaly existenci podstatné újmy. Tyto údaje ukazují odlišný vývoj, pokud jde o hospodářské ukazatele týkající se situace výrobců ve Společenství, kteří jsou účastníky řízení, mezi jednak rokem 1995 a jednak dobou šetření.

186 Pokud jde o podíl na trhu, žalobkyně uplatňuje, že z důvodu rozporu v údajích není možné se domnívat, že závěry učiněné na základě těchto údajů jsou založeny na správných důkazech.

187 Pokud jde o prodejní ceny, žalobkyně tvrdí, že vyloučení činitele týkajícího se cenového vývoje tří segmentů na trhu elektronických vah není v souladu s definicí dotčeného výrobku uvedenou v 10. a 11. bodě odůvodnění napadeného nařízení a zaměnitelnou povahou těchto tří segmentů. Žalobkyně v tomto směru zdůrazňuje, že v předcházejících antidumpingových řízeních nebyla provedena analýza podle

jednotlivých segmentů. Žalobkyně odkazuje na 73. bod odůvodnění nařízení Rady (EHS) č. 993/93 ze dne 26. dubna 1993 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících z Japonska (Úř. věst. L 104, s. 4) a 36. bod odůvodnění nařízení Komise (EHS) č. 1103/93 ze dne 30. dubna 1993 o uložení předběžného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících ze Singapuru a Jižní Korey (Úř. věst. L 112, s. 20). V každém případě Rada porušila čl. 3 odst. 8 základního nařízení, když provedla analýzu podle jednotlivých segmentů, jelikož ji zmíněný článek neopravňoval k oddělenému posouzení segmentů obdobného výrobku.

188 Žalobkyně navíc uvádí, že v nedávných nařízeních o uložení konečného antidumpingového cla na elektronické váhy byly posuzovány spíše vyvážené průměrné prodejní ceny, než průměrné prodejní ceny podle segmentů. Žalobkyně se v této věci dovolává 42. bodu odůvodnění nařízení č. 468/2001 a 52. bodu odůvodnění nařízení č. 469/2001.

189 Mimoto žalobkyně zpochybňuje závěr Rady, že došlo ke snížení prodejních cen, jakož i tvrzení Rady, že údaje ukazující zvýšení prodejní ceny o 17 % jsou nesprávné. Žalobkyně uvádí, že posledně uvedené tvrzení je v rozporu s 83. bodem odůvodnění napadeného nařízení a domnívá se, že tento rozpor představuje důkaz, že zjištění újmy nebylo založeno na nevyvratitelných důkazech.

190 Krom toho Rada měla přezkoumat na základě čl. 3 odst. 5 základního nařízení průměrné prodejní ceny společně s činiteli ovlivňujícími tyto ceny, jako je vývoj v poklesu výrobních nákladů, mimo jiné uvedený ve 122. bodě odůvodnění napadeného nařízení. Mimoto podle žalobkyně nedávna praxe orgánů Společenství ukazuje, že činitelé ovlivňující ceny ve Společenství jsou analyzovány společně s vlastními cenami s ohledem na určení, zda změny ve výrobních nákladech mohou mít vliv na prodejní ceny ve výrobním odvětví Společenství. Žalobkyně se tedy

odvolává zejména na 80. a 81. bod odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 1612/2001 ze dne 3. srpna 2001 o uložení předběžného antidumpingového cla z dovozu ferromolybdenu pocházejícího z Číny (Úř. věst. L 214, s. 3).

191 Pokud jde o ziskovost, žalobkyně se rovněž dovolává existence zjevného rozporu, který znemožňuje přijetí definice ceny, která nepůsobí újmu, kterou zastává Rada. Podle žalobkyně, vzhledem k tomu, že ziskové rozpětí dosažené výrobním odvětvím Společenství v průběhu doby šetření činilo přibližně 10 %, Rada měla dospět k závěru, že celková ziskovost byla dostatečná. Desetiprocentní ziskové rozpětí je rozpětím, které může být podle orgánů Společenství dosaženo v rámci prodejů elektronických vah v Evropském společenství bez dumpingových dovozů. Žalobkyně se domnívá, že zvýšení zisků lze ve velké míře přičíst podstatnému snížení výrobních nákladů.

192 Rada zpochybňuje existenci zjevně nesprávného posouzení ekonomických ukazatelů týkajících se podílů na trhu, prodejních cen a ziskovosti výrobního odvětví Společenství.

Závěry Soudu

193 Pokud jde o skutečnost, že žalobkyně zakládá svoji argumentaci na rozdílu mezi předběžnými a konečnými údaji, je třeba úvodem připomenout, že tento bod žalobního důvodu byl zamítnut při zkoumání předchozího bodu žalobního důvodu.

— Prodejní cena obdobného výrobku

¹⁹⁴ V 83. bodě odůvodnění napadeného nařízení Rada konstatuje, že se prodejní ceny elektronických vah na trhu Společenství snížily o 11 % u horního segmentu, o 18 % u středního segmentu a o 17 % u spodního segmentu. V odpovědi na vyjádření žalobkyně v průběhu antidumpingového řízení, že průměrné prodejní ceny všech elektronických vah v průběhu analyzované doby vzrostly, Rada v 83. bodě odůvodnění napadeného nařízení konstatovala, jak rovněž učinila Komise ve svém dopise ze dne 23. října 2000, že „[t]oto zdánlivé zvýšení [...] bylo zcela způsobeno změnami poměru výrobků (tj. podstatnými změnami v objemu prodeje jednotlivých segmentů od roku 1995 do doby šetření)“.

¹⁹⁵ V odpovědi na písemnou otázku Soudu Rada odůvodnila rozdíl mezi předběžným výpočtem, ze kterého, jak vyplývá z dokumentu z dubna 2000, je zřejmé zvýšení prodejní cen o 17 % u všech elektronických vah, a konečným výpočtem dokládajícím značný pokles u jednotlivých segmentů. Z odpovědi Rady vyplývá, že Komise v předběžném výpočtu učinila tři změny, které společně vysvětlují dosažení odlišných výsledků, pokud jde o cenový vývoj. Zaprvé výpočet v dokumentu z dubna 2000 obsahoval chybu, jelikož měl obsahovat pouze prodeje nezávislým stranám, což nebylo zohledněno ve formuláři tabulky. Díky tomu dokument z dubna 2000 uvádí nárůst prodejních cen, zatímco vzhledem k tomu, že výpočet tam uvedený vykazuje 35 % zvýšení objemu prodeje a 27 % zvýšení obrátu, výsledky měly vykazovat pokles prodejních cen o 6 % v souladu s ukazatelem 94 v rámci použití obecné metody používané k výpočtu cenového vývoje, která u každého roku rozlišuje celkovou hodnotu prodeje ve vztahu k jejich celkovému objemu (127/135) a ukazatelem 100, který odpovídá počátku doby šetření (1995). Zadruhé Komise učinila drobnou změnu ve výpočtu týkajícím se vývoje objemu prodeje. Zatímco výpočet uvedený v dokumentu z dubna 2000 vykazuje 35 % zvýšení v objemu prodeje, toto zvýšení nepřesáhlo 29 % v konečném výpočtu jak Komise, tak Rady (viz 79. bod odůvodnění napadeného nařízení). Tato změna měla zřejmé důsledky na výpočet cenového

vývoje. Jelikož zvýšení obrátu u všech elektronických vah jako celku činilo 27 % (viz 80. bod odůvodnění), poměr mezi tímto zvýšením a zvýšením objemu celkových prodejí činil 98 (127/129), což je skoro 2 % snížení celkové ceny. Zatřetí Komise vypočetla cenový vývoj pro každou kategorii výrobku samostatně, a nikoliv celkově, což vysvětluje zbývající rozdíl v cenovém vývoji.

196 Krom toho z odpovědi Rady rovněž vyplývá, že podle fenoménu dobře známého statistikům, pokud výrobek zahrnuje různé kategorie, výpočet vývoje celkové ceny (založený na vývoji objemu a hodnotách prodejí) je narušen, pokud se ceny a vývoj objemu prodejí liší podle kategorie. Jelikož toto byl případ v projednávané věci, Komise vypočetla cenový vývoj u každé kategorie výrobku. Jak přitom bylo rozhodnuto v bodech 127 až 131 výše, přezkum podle jednotlivých kategorií není v rozporu s čl. 3 odst. 8 základního nařízení.

197 Za těchto okolností tedy není možné orgánům Společenství vytýkat, že se dopustily zjevně nesprávného posouzení, když použily metodu výpočtu, která směřuje k získání vyvážené průměrné prodejní ceny. V každém případě je třeba konstatovat, že žádná informace ze spisu nevyvrací výpočet, podle kterého prodejní ceny u všech kategorií jako celku poklesly přibližně o 2 % mezi rokem 1995 a dobou šetření, namísto 17 % zvýšení, které uváděl předběžný výpočet.

198 Konečně argument žalobkyně, že cenový vývoj měl být posuzován společně s činiteli ovlivňujícími tyto ceny, jako je vývoj výrobních nákladů a produktivity u obdobného výrobku ve Společenství, není relevantní. I kdyby orgány Společenství někdy mohly rovněž zkoumat jiné činitele společně s cenami, je třeba podotknout, že toto zkoumání se provádí případ od případu a může se tedy lišit v závislosti na projednávané věci. V každém případě, jak uvádí Rada, činitelé, kterých se žalobkyně

dovolává, byly vzaty do úvahy při posuzování ziskovosti a v konečných závěrech Rady o újmě. Je tedy třeba poznamenat, že orgány Společenství postupovaly správně, když zkoumaly „činitele, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství“, jak stanoví čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

— Ziskovost a vliv zavedení eura

¹⁹⁹ Rada v 89. bodě odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že „celková ziskovost dotčeného výrobního odvětví ve Společenství nebyla tedy kvůli snižujícímu vlivu dumpingových dovozů na ceny v době šetření na úrovni, kterou by mohla odůvodněně v daném období dosáhnout“. Podle žalobkyně je však tento závěr v rozporu se 131. bodem odůvodnění napadeného nařízení, ze kterého vyplývá, že 10 % ziskové rozpětí je považováno za nezbytné k udržení životaschopnosti výrobního odvětví Společenství a s 84. bodem odůvodnění, podle kterého se „cenová rentabilita všech elektronických vah zvýšila z nízkých kladných hodnot v roce 1995 na zhruba 10 % v době šetření“, zatímco naopak „spodní segment elektronických vah zaznamenal pokles z nízké pozitivní ziskovosti v roce 1995 až na významné ztráty v době šetření (kolem 20 %)“.

²⁰⁰ Rada tedy správně tvrdí, že ziskové rozpětí představovalo s ohledem na všechny okolnosti pouze minimální podmínku pro přežití výrobního odvětví Společenství, které v projednávané věci nebylo na dostatečné úrovni s ohledem na vliv očekávání zavedení eura. V bodě 4.4.7 informačního dokumentu ze dne 21. září 2000 Komise vysvětlila, že běžný zisk výrobního odvětví Společenství činil 10 %. Toto výrobní odvětví však nebylo schopné dosáhnout této úrovně v průběhu let předcházejících vlivu způsobeného očekáváním zavedení eura. V době šetření se naopak ziskovost výrobního odvětví Společenství nacházela na úrovni dostatečné k zajištění životaschopnosti, v důsledku zmíněného vlivu, který zvýšil objem prodeje.

- 201 Je tedy třeba konstatovat, jak vyplývá z 85. až 88. bodu odůvodnění napadeného nařízení, že orgány Společenství zneutralizovaly vliv očekávání zavedení eura na ziskovost, když učinily závěr, že ziskovost by nebyla dostatečná bez dotčeného vlivu. Je namístě připomenout, že uložení antidumpingového cla je opatřením, které způsobuje účinky do budoucna. Je tedy třeba poznamenat, že orgány Společenství byly oprávněny, vzhledem k jejich široké posuzovací pravomoci, vyloučit vliv zavedení eura ze svého zkoumání ziskovosti výrobního odvětví Společenství, aniž by se tím dopustily zjevně nesprávného posouzení.
- 202 Následkem toho tedy druhý bod žalobního důvodu nemůže být přijat.

c) Existence podstatné újmy a posouzení skutkových okolností

Argumenty účastníků řízení

- 203 Žalobkyně uplatňuje, že pokud jde o činitele týkající se rozdělení trhu a vývoje průměrných cen všech elektronických vah třech segmentů Rada tím, že dospěla k existenci podstatné újmy výrobnímu odvětví ve Společenství, neprovedla objektivní posouzení skutkových okolností, ze kterého by vyplynulo jednak, že se podíly na trhu realizované výrobním odvětvím Společenství zvýšily mezi rokem 1995 a dobou šetření, a jednak, že výrobní náklady současně zaznamenaly pokles. Mimoto Rada porušila čl. 3 odst. 8 základního nařízení, jelikož její závěry týkající se újmy neměly být založeny na těchto údajích.
- 204 Rada uvádí, že žalobkyně pouze opakuje argumentaci, kterou prezentovala v souvislosti s druhou částí druhého žalobního důvodu.

Závěry Soudu

- 205 Žalobkyně se zde dovolává stejných argumentů, které již byly projednány a zamítnuty v bodech 127 až 131, 180 až 184 a 198 výše.
- 206 Následkem toho třetí bod žalobního důvodu nemůže být přijat.

d) Začátek a vyvrcholení vlivu očekávání zavedení eura

Argumenty účastníků řízení

- 207 Žalobkyně uplatňuje, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při hodnocení vlivu očekávání zavedení eura na výrobní odvětví Společenství. Podle žalobkyně vzhledem k podstatným rozporům mezi údaji, na jejichž základě orgány Společenství zkoumaly vliv zavedení eura, a závěry orgánů Společenství není napadené nařízení založeno na potvrzujících a nevyvratitelných důkazech a neobsahuje objektivní analýzu. Mimoto, pokud jde o údajné spojení mezi zvýšením ziskovosti a zavedením eura, žalobkyně uvádí, že předmětné zvýšení vyplývalo ze snížení nákladů, a nikoliv z očekávání zavedení eura.
- 208 Rada jednak poznamenává, že argument žalobkyně není relevantní, jelikož nezpochybňuje existenci vlivu zavedení eura jako takového, ale pouze posouzení

tohoto vlivu v určitém časovém období. Jednak žalobkyně nepředkládá důkaz, že odhad orgánů Společenství je nesprávný.

Závěry Soudu

- 209 Je namístě konstatovat, že žalobkyně nezpochybňuje existenci vlivu zavedení eura jako takového, avšak platnost důkazů, které sloužily jako podklad pro posouzení Rady, pokud jde o zjištění začátku a vyvrcholení tohoto vlivu.
- 210 Podle orgánů Společenství se vliv očekávání zavedení eura začal projevovat v roce 1997, zatímco podle žalobkyně, která odkazuje na nedůvěrné shrnutí odpovědi společnosti Bizerba ze dne 17. listopadu 1999 na dotazník šetření, se tento vliv začal projevovat v roce 1998. V bodě I.1 tohoto dokumentu je uvedeno, že „naštěstí zavedení eura vede k dočasnému zvýšení poptávky od posledního čtvrtletí roku 1998“. V dopise od společnosti Bizerba ze dne 10. dubna 2000 je uvedeno, že „vzhledem k zavedení eura začal obrat z prodejů ve Společenství v roce 1998 a v průběhu doby šetření pozvolna stoupat“ a že „celkový trh [elektronických vah] ve Společenství však byl připraven k podstatnějšímu růstu o přibližně 50 % mezi rokem 1997 a dobou šetření díky [očekávanému] nahrazení [elektronických] vah v rámci zavedení eura“. Nakonec, jak vyplývá z grafu, který společnost Bizerba přiložila k dopisu ze dne 10. dubna 2000, prodeje všech elektronických vah se od roku 1996 zvýšily. Je tedy třeba konstatovat, že údaje předložené Bizerbou jsou místy rozporuplné a v každém případě nejisté.
- 211 Vzhledem k tomu, že orgány Společenství v antidumpingovém šetření musí zkoumat všechny údaje, které jim jsou předloženy výrobním odvětvím Společenství, je možné

s ohledem na širokou posuzovací pravomoc přiznanou orgánům Společenství v této oblasti, aby se údaje obsažené v napadeném nařízení, které jsou založeny na konečných informacích, lišily od údajů předložených podnikem v určité době, zejména pokud tyto údaje obsahují rozpory a nejsou konzistentní. Jak navíc vyplývá ze zjištění společnosti Bizerba ze dne 10. dubna 2000, celkový trh elektronických vah ve Společenství byl předmětem silného růstu mezi rokem 1997 a dobou šetření. Je tedy třeba poznamenat, že Rada se mohla oprávněně domnívat, že začátek vlivu zavedení eura byl znatelný již v roce 1997. Žalobkyně navíc nepředložila důkazy o tom, že orgány Společenství v tomto směru pochybily.

212 Podle orgánů Společenství vliv zavedení eura vyvrcholil v roce 1999, zatímco podle žalobkyně, která odkazuje na údaje předložené ze strany výrobního odvětví Společenství, tento vliv vyvrcholil v průběhu roku 2001.

213 Skutečnost, že závěry orgánů Společenství úplně neodpovídají všem vyjádřením výrobního odvětví Společenství, neznamená, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení. Z bodu 7.4 dopisu Komise ze dne 4. října 2000 vyplývá, že Komise založila své odhady na informacích poskytnutých ze strany výrobního odvětví Společenství, pokud jde o vliv zavedení eura. Rada ve své žalobní odpovědi připomíná, že orgány Společenství předpověděly vyvrcholení vlivu očekávání zavedení eura na rok 1999 právě na základě této analýzy. Je třeba navíc uvést, že ze stížností výrobců Společenství vyplývá, že tito výrobci uvedli, že vliv zavedení eura se očekává v období mezi rokem 2000 a 2003. Nakonec i když napadené nařízení uvádí okolnost, že vliv zavedení eura vyvrcholil v roce 1999, současně také uvádí, že dočasné zvýšení prodejů trvalo do roku 2000. V 64. bodě

odůvodnění je výslovně uvedeno, že vliv zavedení eura znamenal přesunutí některých prodejů z jednoho období (2001 až 2004) do jiného (1997 až 2000). Podle napadeného nařízení tedy vliv zavedení eura neskončil v roce 1999.

214 Je namístě konstatovat, že žalobkyně nepředložila důkazy, které by prokazovaly, že odhady orgánů Společenství byly zjevně nesprávné a nebyly podloženy potvrzujícími důkazy. Je namístě rovněž uvést, že žalobkyně neprokázala, v čem by se závěry Rady o újmě lišily, pokud by začátek vlivu zavedení eura byl stanoven na konec roku 1998 a jeho vyvrcholení na rok 2001. Zavedení eura mělo v každém případě svůj vliv v době šetření.

215 Následkem toho čtvrtý bod žalobního důvodu nemůže být přijat.

216 Za těchto okolností je třeba zamítnout třetí část druhého žalobního důvodu.

6. Čtvrtá část: pokud jde o zjevné pochybení orgánů Společenství, které se týká posouzení rozsahu skutečného dumpingového rozpětí

a) Argumenty účastníků řízení

217 Žalobkyně uplatňuje, že se orgány Společenství dopustily zjevného pochybení v rozporu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení, pokud jde o posouzení rozsahu skutečného dumpingového rozpětí. Rozsah cenového podbízení u elektronických vah pocházejících z dotčených zemí ve srovnání s váhami ze Společenství byl totiž jasně vyšší než skutečné dumpingové rozpětí. Případné odstranění dumpingů by

tedy nemělo za následek žádnou podstatnou změnu v rozsahu cenového podbízení. Žalobkyně tak uplatňuje, že dumpingové rozpětí a rozsah cenového podbízení musí být srovnány. Žalobkyně se domnívá, že takové srovnání může odhalit skutečnost, že újma byla způsobena jinými činiteli než dumpingem.

- 218 Rada zpochybňuje existenci povinnosti orgánů Společenství provést srovnání mezi rozsahem cenového podbízení a dumpingovým rozpětím, dvěma obtížně srovnatelnými pojmy. Dumpingové rozpětí je nutno vždy považovat za relevantní jako takové pro zjištění újmy, pokud je vyšší nepatrné ve smyslu čl. 3 odst. 4 základního nařízení, bez ohledu na skutečný rozsah cenového podbízení.

b) Závěry Soudu

- 219 Je třeba uvést, že základní nařízení neuvádí, že by mělo být dumpingové rozpětí srovnáno s rozsahem cenového podbízení a že v případech, kdy je dumpingové rozpětí nižší než rozsah cenového podbízení, takové srovnání odhaluje skutečnost, že újma výrobnímu odvětví Společenství není způsobena dumpingem, ale jinými činiteli, jako je přirozené zvýhodnění exportérů v rámci nákladů.

- 220 Nemůže být tedy orgánům Společenství vytýkáno, že neprovedly takové srovnání. Na základě čl. 3 odst. 3 základního nařízení totiž posouzení cenového podbízení cen ve vztahu k cenám obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství spadá do oblasti zkoumání účinků dumpingových dovozů ve vztahu k cenám, zatímco podle čl. 3 odst. 5 základního nařízení posouzení různých činitelů, včetně skutečného dumpingového rozpětí spadá do oblasti zkoumání účinků dumpingových dovozů ve vztahu k výrobnímu odvětví Společenství. Rada popsala své zkoumání cenového

podbízení v 72. až 74. bodě odůvodnění napadeného nařízení a v 90. bodě odůvodnění napadeného nařízení zkoumala rozsah skutečného dumpingové rozpětí, jak je uvedeno výše. Při posouzení újmy tedy vzala do úvahy jeden z činitelů uvedených v čl. 3 odst. 5 základního nařízení, aniž by bylo zapotřebí jej v tomto směru srovnat s rozsahem cenového podbízení.

- 221 Následkem toho je třeba zamítnout čtvrtou část druhého žalobního důvodu jako neopodstatněnou.

7. Pátá část: pokud jde o porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení tím, že byly vzaty do úvahy údaje Eurostatu

a) Argumenty účastníků řízení

- 222 Žalobkyně uplatňuje, že závěr Rady týkající se existence podstatné újmy výrobnímu odvětví Společenství byl přijat v rozporu s čl. 3 odst. 3 ve spojení s čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jelikož se Rada za účelem zjištění objemu dovozů odvolala na statistiky Eurostatu zahrnující dovozy výrobků odlišných od dotčeného výrobku.

- 223 Klasifikace odpovídající kódu KN 8423 8150 zahrnuje výrobky, které nespádají do rámce řízení, jelikož použitý určovatel pokrývá všechny typy vah s kapacitou vážení do 30 kg určených k obchodnímu využití. Žalobkyně uvádí, že Rada uznává, že kód KN 8423 8150 zahrnuje také jiné než elektronické váhy.

224 Žalobkyně se rovněž dovolává údajů vyplývajících ze studie trhu zpracované výrobcí ze Společenství, kteří podali stížnost, na základě které pouze 50 % dovozů z Číny klasifikovaných podle výše uvedeného kódu představovalo elektronické váhy, které jsou předmětem napadeného nařízení.

225 Žalobkyně vyvrací prohlášení Rady, že všechny získané důkazy dokládají, že z dotčených zemí byly vyváženy pouze elektronické váhy. Zaprvé podle žalobkyně v průběhu šetření různí účastníci šetření předložili jednoznačné údaje dokládající, že Eurostat nebyl důvěryhodný zdroj informací za účelem zjištění objemu dovozů elektronických vah. Zadruhé, pokud jde o dovozy uskutečněné v kategorii KN 8423 8150, žalobkyně uvádí, že jelikož vývozci a dovozci spolupracující v šetření vyváželi a dováželi pouze elektronické váhy, nemohli doložit, že v rámci této kategorie docházelo rovněž k dovozům jiných výrobků. Zatřetí podle žalobkyně si Komise byla vědoma existence čínských výrobců jiných vah než elektronických. Avšak vzhledem k tomu, že tyto váhy nebyly předmětem šetření, nelze předpokládat, že zmínění vyvážející výrobci v rámci tohoto šetření s Komisí spolupracovali. Začtvrté žalobkyně uvádí, že objem dovozů z Číny měl být zjištěn na základě ověřených údajů týkajících se tří čínských vývozců. Zapáté podle žalobkyně údaje Eurostatu obsažené v příloze stížnosti týkající se průměrných dovozních cen jasně ukazují, že Eurostat nebyl spolehlivým zdrojem informací, pokud jde o Čínu. Žalobkyně uvádí, že nevhodnost použití údajů od Eurostatu vyplývala z více činitelů.

226 Nakonec žalobkyně podotýká, že v několika nedávných antidumpingových řízeních Rada zpochybnila relevanci statistických údajů Eurostatu za účelem zjištění újmy, jelikož kód KN, pod který spadal dotčený výrobek, zahrnoval výrobky, kterých se probíhající řízení netýkalo. Odvolává se tedy zejména na 35. bod odůvodnění nařízení (ES) Rady č. 2313/2000 ze dne 17. října 2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých barevných televizních obrazovek pocházejících z Indie a Korejské republiky do Společenství a o konečném výběru

uloženého prozatímního cla a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů z Litvy, Malajsie a Čínské lidové republiky [Číny] (Úř. věst. L 267, s. 1; Zvl. vyd. 11/34, s. 193). Tento přístup byl potvrzen rozsudkem Soudního dvora ze dne 27. listopadu 1991, Gimelec a další v. Komise (C-315/90, Recueil, s. I-5589, body 13 a 14).

- 227 Rada nepochybně, že kód KN 8423 8150 se používá rovněž na jiné váhy než ty, které jsou předmětem šetření, a že Eurostat nerozlišuje mezi různými modely zahrnutými pod tento kód. Uvádí však, že všechny získané důkazy, včetně těch, které předložili vývozci a dovozci spolupracující v šetření ukazují, že z dotčených zemí byly vyváženy pouze elektronické váhy. Rada navíc konstatuje, že orgány Společenství měly pouze informace o méně než 50 % celkových dovozů, a to díky velmi slabé spolupráci ze strany vývozců, zejména čínských vývozců. Skutečnost, že byly k dispozici pouze omezené informace o vývozech z Číny, přitom neumožňuje učinit závěr, že Rada překročila omezení své posuzovací pravomoci, když založila své posouzení na údajích předložených Eurostatem.

b) Závěry Soudu

- 228 Žalobkyně uplatňuje, že i když orgány Společenství věděly, že kód KN 8423 8150 zahrnuje i jiné zboží než elektronické váhy, při zjišťování objemu dovozů na základě statistických údajů Eurostatu nezaložily své závěry týkající se objemu dovozů na potvrzujících důkazech. Soud tedy omezí své zkoumání, pokud jde o použití údajů Eurostatu pro zjištění objemu dovozů, na tento konkrétní aspekt.

229 Žalobkyně se v tomto ohledu dovolává rozsudku Gimelec a další v. Komise, bod 226 výše (body 13 a 14). V této věci Soudní dvůr vydal rozsudek v následujícím znění:

„Komise byla oprávněna založit své rozhodnutí na zvláštních údajích, které vzešly z jejího šetření, i když tyto údaje neodpovídají statistikám Společenství, na které se odvolávají žalobkyně. Jak totiž uplatňuje Komise, aniž by s ní žalobkyně v tomto bodě nesouhlasily, statistiky Společenství nemohou poskytnout důkazy vzhledem k tomu, že klasifikují elektrické motory v rámci tarifní kapitoly, která zahrnuje také jiné výrobky.

Z toho vyplývá, že Komise zjistila objem dotčených dovozů na základě údajů, které mohla mít rozumně k dispozici.“

230 Z této judikatury vyplývá, že orgány Společenství se nedopustily zjevně nesprávného posouzení, když založily své rozhodnutí na údajích, které mohly mít rozumně k dispozici. Z judikatury rovněž vyplývá, že orgány Společenství nejsou vázány odpověďmi dotčených stran, pokud je stupeň jejich spolupráce v šetření slabý, a že údaje předané jedním nebo dvěma dotčenými podniky nemohou být považovány za reprezentativní (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 11. července 1996, Sinochem Heilongjiang v. Rada, T-161/94, Recueil, s. II-695, bod 65).

231 V projednávané věci se orgány Společenství domnívaly, že i přes skutečnost, že kód KN 8423 8150 může zahrnovat rovněž jiné výroky než elektronické váhy, jako jsou počítací váhy a váhy kontrolní, bylo třeba v rámci tohoto šetření použít údaje Eurostatu za účelem zjištění objemu dovozů pocházejících z dotčených zemí, jelikož Komise v průběhu šetření neobdržela žádný důkaz, který by naznačoval, že i jiné váhy než váhy elektronické byly dováženy do Společenství z dotčených zemí.

232 V odpovědi na písemnou otázku Soudu Rada upřesnila, že orgány Společenství nepoužily údaje Eurostatu jako takové. Pokud jde o dovozy z Číny v letech 1995 a 1998 a celkovou dobu šetření, Komise totiž konstatovala, že objemy uvedené Eurostatem byly příliš vysoké a že ceny zjištěné Eurostatem byly příliš nízké. Například za rok 1995 Eurostat uvedl průměrnou cenu 7 eur za kus. Bylo tedy zřejmé, že tyto ceny nemohly odpovídat celým elektronickým vahám, ale týkaly se dovozů dílů. Následkem toho Komise upravila údaje Eurostatu. Podle Rady úpravy provedené Komisí zařadily objemy dovozů do pravděpodobnějších kusových úrovní, což se jeví jako odůvodněné s ohledem na údaje uvedené vývozci z Číny, kteří spolupracovali v šetření, na stupeň spolupráce části čínského trhu a na odhady zástupců výrobního odvětví Společenství, kteří podali stížnost. Komise tak při šetření použila údaje, které byly sděleny žalobkyni v informačním dopise ze dne 21. září 2000. Krom toho podle Rady žalobkyně věděla o úpravě základních údajů Eurostatu, aniž by tuto skutečnost zpochybňovala. Žalobkyně pouze tvrdila, že Komise neprokázala, že údaje Eurostatu nezahrnovaly také jiné výrobky než elektronické váhy.

233 Ve své odpovědi Rada rovněž sdělila Soudu údaje Eurostatu, na jejichž základě byla úprava provedena. Je třeba tudíž poznamenat, že tyto údaje se liší od údajů Eurostatu, které zástupci výrobního odvětví Společenství připojily ke své stížnosti. V rámci odůvodnění tohoto rozporu Rada při jednání vysvětlila, že jelikož jsou údaje Eurostatu nepřetržitě měněny, základní údaje Eurostatu, které byly použity, když se Komise nacházela v konečné fázi svého šetření, nejsou totožné s údaji, které byly k dispozici v době podání stížnosti.

234 Z údajů Eurostatu, které byly sděleny Radou, vyplývá, že v době šetření představoval objem dovozů z Číny 47 658 kusů. Údaj použitý Komisí po úpravě však vykazoval 16 827 kusů. Namísto použití údaje 63 894 kusů představujícího podle Eurostatu vývozy ze tří dotčených zemí, Komise tedy rovněž použila nižší údaj 33 063 kusů.

Stejně tak, pokud jde o rok 1995 údaje Eurostatu ohodnotily dovozy z Číny na 21 289 kusů, zatímco Komise použila údaj 3 456 kusů a i když Eurostat dospěl k počtu 32 686 kusů u dovozů ze tří dotčených zemí, Komise u těchto dovozů shledala 14 853 kusů.

²³⁵ Z 63., 70. a 71. bodu odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že údaje Eurostatu byly použity za účelem zjištění spotřeby ve Společenství, objemu dovozů, a tedy podílů na trhu. Podle vysvětlení Rady se jedná o upravené údaje, podle kterých se celkový objem dovozů po dobu šetření rovnal 33 063 kusům.

²³⁶ Ze 105. bodu odůvodnění napadeného nařízení však vyplývá, že v průběhu doby šetření vyvážející výrobci, kteří spolupracovali při zmíněném šetření, vyvezli do Společenství téměř 15 000 kusů, z čehož 97 % představovalo spodní segment trhu.

²³⁷ Následně je třeba poznamenat, že existuje značný rozdíl mezi údaji od vyvážejících výrobců, kteří spolupracovali při šetření a upravenými údaji Eurostatu. Rada se v tomto ohledu dovolává slabé úrovně spolupráce vývozců, a zejména pak čínských vývozců. Při jednání Rada upřesnila, že podle zprávy asociace čínských výrobců vah, kterou Rada nenavrhl k zařazení do spisu, byl trh rozdělen mezi patnáct společností. Z těchto patnácti společností spolupracovaly při šetření pouze tři. Podle Rady tedy velký počet těchto společností nespolečně spolupracoval při šetření a s ohledem na údaje Eurostatu, které ukazovaly rozdíl mezi skutečně zjištěnými údaji a údaji, které byly zaregistrovány, byly orgány Společenství oprávněny se domnívat, že velké množství těchto společností vyváželo, avšak nespolečně spolupracovalo.

- 238 V tomto ohledu je namístě připomenout, že na základě článku 18 základního nařízení mohou závěry vycházet, v případě nedostatečné spolupráce, „z dostupných údajů“, které musí být pokud možno ověřeny z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou oficiální statistiky o dovozech.
- 239 Je rovněž namístě připomenout, že v projednávané věci, jak vyplývá z 5. bodu odůvodnění napadeného nařízení, s výjimkou jednoho tchaj-wanského vyvážejícího výrobce, všichni vyvážející výrobci, včetně tří čínských společností, které výrobci z výrobního odvětví Společenství zmínili ve své stížnosti, ve skutečnosti při šetření spolupracovali. Skutečnost, že výrobní odvětví Společenství zmínilo ve své stížnosti pouze tři čínské společnosti, neznamena, že na trhu nepůsobili jiní čínští vyvážející výrobci. Následkem toho orgánům Společenství nemůže být vytýkáno, že se domnívaly, že někteří vyvážející výrobci nespolečně pracovali. V tomto ohledu je namístě uvést, že při jednání žalobkyně tvrdila, že zpráva asociace čínských výrobců vah byla přiložena k odpovědím na dotazník Komise. Žádná taková zpráva však ve spise není. V odpovědi žalobkyně na dotazník týkající se udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství, žalobkyně uvedla šest hlavních výrobců elektronických vah, včetně tří spolupracujících společností.
- 240 Pokud jde o argument žalobkyně, že se předmětný kód KN vztahuje rovněž k jiným výrobkům než k elektronickým vahám, je třeba připomenout, že Komise správně upravila údaje Eurostatu, neboť se domnívala, že pod tímto kódem byly dováženy jiné výrobky (tj. v projednávané věci náhradní díly) a nakonec dospěla k údaji 33 063 kusů. Orgány Společenství poté neobdržely žádné zvláštní informace, podle kterých by tento údaj rovněž zahrnoval dovoz jiných výrobků než elektronických vah. Navíc žalobkyně v tomto smyslu nepředložila jakýkoliv důkaz. Za těchto okolností se Komise mohla domnívat, že ačkoliv se předmětný kód vztahuje i na jiné výrobky, údaj 33 063 kusů představuje pouze dovoz elektronických vah. V tomto ohledu je

namíste připomenout širokou posuzovací pravomoc orgánů Společenství, jakož i skutečnost, že je na žalobkyni, jak je uvedeno v bodě 119 výše, aby předložila důkazy, které Soudu umožňují konstatovat, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně však takové důkazy nepředložila.

- 241 Za okolností v projednávané věci je namíste shledat, že se orgány Společenství nedopustily zjevně nesprávného v posouzení, když použily upravené údaje Eurostatu za účelem analýzy spotřeby ve Společenství, zjištění celkového objemu dovozů pocházejících z dotčených států, jakož i podílů Společenství a dovozců na tomto trhu.
- 242 Následně pátá část druhého žalobního důvodu nemůže být přijata. Je tedy namíste zamítnout druhý žalobní důvod jako celek.

C – K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 6 základního nařízení

1. Úvod

- 243 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 3 odst. 6 základního nařízení tím, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení při zjišťování příčinné souvislosti.

- 244 Napadené nařízení upravuje příčinnou souvislost v 98. až 116. bodě odůvodnění. Ve 115. a 116. bodě odůvodnění napadeného nařízení se uvádí následující:

„[S] ohledem na časovou shodu mezi zjištěným cenovým podbízením a výrazným získáváním tržního podílu dumpingovými dovozy z dotčených zemí na jedné straně a odpovídající ztrátou tržního podílu zaznamenanou dotčeným průmyslovým odvětvím Společenství a snížením jeho prodejních cen na straně druhé byl přijat závěr, že dumpingové dovozy pocházející z dotčených zemí způsobily významnou újmu dotčenému výrobnímu odvětví Společenství.

[P]roto byl přijat názor, že dumpingové dovozy z dotčených zemí způsobily významnou újmu dotčenému výrobnímu odvětví Společenství. I když k němu mohly přispět další faktory [činitelé], nebyly takové, aby přerušily příčinné spojení mezi dumpingovými dovozy a újmou dotčeného výrobního odvětví Společenství.“

- 245 Žalobkyně se dovolává několika argumentů na podporu svého třetího žalobního důvodu. Tyto argumenty jsou z velké části stejné jako argumenty zkoumané v souvislosti se zjištěním újmy v rámci druhého žalobního důvodu. Bude tedy případně učiněn odkaz na předchozí body rozsudku. Argumentace žalobkyně může být rozdělena do čtyř částí.

2. První část: pokud jde o ziskovost

a) Argumenty účastníků řízení

- 246 Žalobkyně se dovolává citelného zvýšení ziskovosti výrobního odvětví Společenství mezi rokem 1995 a dobou šetření jako důkazu, že dumpingové dovozy neměly žádný dopad. Tvrzení Rady zdůrazňující „nepříznivé důsledky pro ziskovost dotčeného

výrobního odvětví Společenství“ zmíněné ve 102. bodě odůvodnění napadeného nařízení je v rozporu s údajem obsaženým v 84. bodě odůvodnění napadeného nařízení, který upřesňuje, že „cenová rentabilita všech elektronických vah se zvýšila z nízkých kladných hodnot v roce 1995 na zhruba 10 % v době šetření“.

247 Rada zpochybňuje argumenty žalobkyně.

b) Závěry Soudu

248 Postačí konstatovat, že žalobkyně opomněla vzít do úvahy vliv zavedení eura. Je třeba odkázat na body 199 až 202 výše, ve kterých je prokázáno, že tento argument, který se vztahuje spíše k újmě než k příčinné souvislosti, není opodstatněný.

3. *Druhá část: pokud jde o vývoj prodejních cen*

a) Argumenty účastníků řízení

249 Žalobkyně tvrdí, že pokles cen elektronických vah horního a středního segmentu nemohl být způsoben dovozy pocházejícími z dotčených zemí. Podle závěrů samotné Rady dovozy vah středního a horního segmentu do Společenství představovaly zanedbatelné množství. Rada opomněla zkoumat a vysvětlit skutečnost, že ceny středního segmentu poklesly dokonce více než ceny spodního

segmentu a že ceny horního segmentu rovněž poklesly v téměř srovnatelných hodnotách.

- 250 Podle žalobkyně byl pokles cen ve skutečnosti přičitatelný klasickému fenoménu, kdy má cena elektronických výrobků přirozenou tendenci klesat v závislosti na technologickém pokroku. Orgány Společenství tedy opomněly zkoumat vývoj výrobních nákladů středního a horního segmentu při posuzování dopadu dovozu na cenový vývoj elektronických vah v těchto segmentech. Mimoto podle žalobkyně není odkaz na účinek dopadu relevantní. Žalobkyně tvrdí, že snížení cen elektronických vah středního a horního segmentu nezpůsobilo pokles ziskovosti v těchto segmentech. Podle žalobkyně naopak ziskovost vzrostla.
- 251 Krom toho žalobkyně uvádí, že orgány Společenství nevzaly náležitě do úvahy skutečnost, že vstup velkých uživatelů vedoucí k přemístění kupní síly měl dopad na pokles cen. Žalobkyně se domnívá, že nesprávné posouzení bylo způsobeno tím, že orgány Společenství vzaly do úvahy změny ve struktuře nebo fúze společností, které nebyly součástí výrobního odvětví Společenství. Orgány Společenství tedy nepředložily důkaz, že zvýšení kupní síly obchodních řetězců nezpůsobilo významnou újmu zmíněnou ve 113. a 114. bodě odůvodnění napadeného nařízení.
- 252 Mimoto žalobkyně uplatňuje, že k prokázání, že údajný cenový pokles ve všech třech kategoriích elektronických vah skutečně způsobil podstatnou újmu obdobnému výrobku, je rovněž nezbytné prokázat dopad těchto cenových poklesů na ziskovost ve všech těchto třech kategoriích. Žalobkyně uvádí, že výrobní odvětví Společenství zaznamenalo značné zisky a že pokud se prodejní ceny sníží, avšak zisky se nachází na dostatečné úrovni, nevzniká podstatná újma dovozcům. Podle žalobkyně zisky výrobců ve Společenství v rámci oligopolní struktury trhu mohly být sníženy v důsledku hospodářské soutěže vyplývající z dovozů.

253 Rada zpochybňuje argumenty žalobkyně.

b) Závěry Soudu

- 254 Pokud jde o argument, že orgány Společenství nevzaly do úvahy vliv zvýšení produktivity na prodejní ceny, postačí konstatovat, že tato otázka již byla posouzena v bodě 198 výše, ve kterém je konstatováno, že tento argument není relevantní. Co se týče tvrzení, že pokles cen modelů elektronických vah horního a středního segmentu je způsoben významnými poklesy výrobních nákladů, toto tvrzení bylo rovněž posouzeno v bodě 198 výše. Pokud jde o účinek dopadu uvedený v 88. bodě odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého „[...] stlačování cen prostřednictvím dumpingových dovozů se projevilo také ve středním a horním segmentu, protože ceny v jednom segmentu nevyhnutelně ovlivňují ceny v ostatních segmentech“, je třeba poznamenat, že žalobkyně nepředložila důkazy umožňující vyvrátit analýzu Rady. Navíc jak vyplývá ze 114. bodu odůvodnění napadeného nařízení orgány Společenství zkoumaly vliv zvýšení produktivity na ceny v rámci zkoumání jiných činitelů. Žalobkyně neprokázala, v čem se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení, když konstatovaly, že vývoj produktivity nepřerušil předmětnou příčinnou souvislost.
- 255 Krom toho, pokud jde o bod žalobního důvodu týkající se vzniku velkých uživatelů, je třeba poznamenat, že, jak připouští sama žalobkyně, Rada tento činitel přezkoumala. Podle 113. bodu odůvodnění napadeného nařízení:

„[V] celém Společenství se výrazně zvýšil podíl velkých uživatelů (tj. velkých obchodních řetězců), zatímco se počet menších uživatelů snížil. Tato změna struktury vedla k tomu, že odběratelé mají obecně lepší postavení na trhu, což by mohlo vést k určitému snížení průměrné ceny.“

256 Ve 114. bodě odůvodnění napadeného nařízení Rada konstatuje:

„[J]ak je uvedeno v bodu 59, ve sledovaném období se podstatně změnila také struktura daného výrobního odvětví ve Společenství. Snížení počtu společností a zlepšení produktivity, uvedené v bodu 90, mělo zvládnout tyto změny na trhu. Byl přijat závěr, že vnitřní konkurence na trhu, vyvolaná změnami ve struktuře odvětví maloobchodu ve Společenství, nepřerušila příčinné spojení mezi dumpingovými dovozy a újmou dotčeného výrobního odvětví ve Společenství.“

257 V projednávané věci tedy Rada přezkoumala vznik velkých uživatelů. Krom toho v rámci tvrzení, že k nesprávnému posouzení došlo tím, že orgány Společenství vzaly do úvahy změny ve struktuře nebo fúze společností, které nebyly součástí výrobního odvětví Společenství, žalobkyně nesprávně vykládá pojem „výrobní odvětví Společenství“. Podle žalobkyně tento pojem zahrnuje pouze výrobce ve Společenství, kteří spolupracovali při šetření. Nicméně podle čl. 4 odst. 1 základního nařízení se „výrobním odvětvím Společenství“ rozumí výrobci obdobných výrobků ve Společenství jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství.

258 Pokud jde o bod žalobního důvodu žalobkyně, podle kterého orgány Společenství měly prokázat dopad cenového poklesu na ziskovost ve všech třech kategoriích, je namísto odkázat na body 127 až 131 výše. Postačí konstatovat, jak tvrdí Rada, že orgány Společenství nemají žádnou povinnost provést oddělenou analýzu újmy a příčinné souvislosti u všech segmentů výrobku. Jak přitom vyplývá z 84. bodu odůvodnění napadeného nařízení, modely spodního segmentu představující 97 % z celkových dovozů měly obzvláště závažný dopad ve spodním segmentu, jelikož výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatné ztráty v průběhu doby šetření.

259 Za těchto okolností není prokázáno, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení.

4. *Třetí část: pokud jde o výpočet cenového podbízení*

a) Argumenty účastníků řízení

260 Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství provedly výpočet cenového podbízení pouze u modelů elektronických vah spodního segmentu a že díky tomu jsou úvahy orgánů Společenství týkající se příčinné souvislosti v rozporu s určením obdobného výrobku.

261 Rada zpochybňuje argument žalobkyně.

b) Závěry Soudu

262 Podle 73. bodu odůvodnění napadeného nařízení:

„[V]elká většina modelů prodávaných ve Společenství spolupracujícími vyvážejíci výrobci patřila do spodního segmentu modelů (v celkovém objemu dovozů více než 97 %). Provedené výpočty proto nezahrnují menší množství modelů ze středního a horního segmentu, protože tyto segmenty nebyly považovány za reprezentativní.“

263 Komise v informačním dokumentu ze dne 21. září 2000 vysvětlila, že „za účelem zajištění nestranného srovnání byly rozsah prodeje pod cenou a rozsah zjištěný s ohledem na výrobní náklady zvýšené o průměrný zisk vypočteny s použitím obdobných modelů nižší kvality u výrobků prodávaných výrobním odvětvím Společenství“. Vzhledem k tomu, že modely spodního segmentu představovaly 97 % všech dovozů pocházejících z dotčených zemí, je třeba shledat, že orgány Společenství mohly vypočítat cenové podbízení pouze u spodního segmentu, aniž by se dopustily zjevně nesprávného posouzení. Mimoto je namístě konstatovat, že všechny dovozy pocházející od žalobkyně se týkaly spodního segmentu a že díky tomu cenové podbízení u ostatních segmentů nemohlo být vůči ní vypočteno.

264 Tento argument je tedy neopodstatněný.

5. Čtvrtá část: pokud jde o podíl na trhu

a) Argumenty účastníků řízení

265 Žalobkyně zpochybňuje údaje týkající se vývoje podílu na trhu. Podle ní měl být vývoj podílu na trhu a objemů dovozů posuzován v absolutních hodnotách. Žalobkyně jednak uplatňuje, že zvýšení objemu dovozů pocházejících z dotčených zemí nemělo dopad na objem prodeje výrobního odvětví Společenství, a jednak, že se objemy těchto dovozů snižovaly od roku 1997. Žalobkyně se dovolává skutečnosti, že vývoj objemů prodeje výrobního odvětví Společenství byl velmi příznivý. Navíc se zdá, že ostatní subjekty působící ve Společenství byly nejdůležitějšími účastníky na trhu Společenství. Mimoto žalobkyně uvádí, že orgány Společenství nevzaly do úvahy skutečnost, že dovážené výrobky byly spotřebovávány postupně, a že tedy údaje týkající se spotřeby jsou nepřesné. Žalobkyně uvádí, že na základě údajů předložených orgány Společenství dovodila, že dovozy elektronických vah pochá-

zející z dotčených zemí vzrostly méně významným způsobem než spotřeba a že jejich podíl na trhu se snížil mezi rokem 1996 a dobou šetření. Naopak podle žalobkyně objem prodeje výrobků pocházejících z výrobního odvětví Společenství vzrostl a podíl na trhu tohoto výrobního odvětví zůstal nezměněn.

- 266 Podle Rady je podíl na trhu již sám o sobě relativním pojmem založeným na srovnání prodeje a spotřeby. Podle Rady zvýšení prodeje výrobního odvětví Společenství v absolutních hodnotách bylo způsobeno vlivem zavedení eura. Pokud jde o zmínku žalobkyně, že k nejvýznamnějšímu zvýšení dovozů pocházejících z dotčených zemí došlo mezi rokem 1995 a rokem 1996, Rada zdůrazňuje, že toto zvýšení bylo způsobeno skladováním a že dovozy učiněné v roce 1996 nebyly spotřebovány okamžitě po jejich vstupu do Společenství. Rada uvádí, že přes existenci skladovaného zboží se dovozy nesnížily a že toto je důkaz schopnosti dumpingových dovozů proniknout na trh Společenství.
- 267 Navíc Rada zpochybňuje tvrzení, že újma byla ve skutečnosti způsobena jinými výrobci ve Společenství, kteří nepodpořili stížnost. Je totiž třeba podotknout, že dva z nejvýznamnějších výrobců podpořili stížnost od začátku a jedna velká společnost propojená s čínským výrobcem, společností Mettler Toledo, nemohla přispět k újmě z důvodu spravedlivého uplatňování cen.

b) Závěry Soudu

- 268 V 81. bodu odůvodnění napadeného nařízení Rada konstatuje následující skutečnosti:

„[P]odíl výrobního odvětví Společenství na trhu Společenství u všech elektronických vah klesl v době šetření z 26,1 % v roce 1995 na 24,9 %, tj. o 4,6 %. Naproti tomu

podíl dotčeného výrobního odvětví Společenství na trhu elektronických vah ve spodním segmentu klesl v době šetření z 21,8 % v roce 1995 na 17,1 %, tj. o 22 %.“

269 Podle 100. bodu odůvodnění napadeného nařízení:

„[B]ěhem sledovaného období se spotřeba na trhu Společenství zvýšila o 35 %. Prodeje výrobního odvětví Společenství se však zvýšily pouze o 29 % a dovozy z dotčených zemí se zvýšily o 123 %.“

270 Ve 101. bodě odůvodnění napadeného nařízení je konečně konstatováno následující:

„[J]ak bylo vysvětleno v bodu 81, snížil se podíl výrobního odvětví Společenství na trhu ve sledovaném období o 4,6 %. Podíl dovozů z dotčených zemí se naproti tomu ve stejném období zvýšil z 9,2 % na 15,1 %.“

271 Žalobkyně ve své žalobě vypracovala tři tabulky na základě údajů uvedených v informačním dokumentu ze dne 21. září 2000 a v napadeném nařízení, které se týkají objemu prodejů výrobního odvětví Společenství v absolutních hodnotách a podílu na trhu výrobního odvětví Společenství a dotčených zemí. Je namísto předložit novou tabulku obsahující informace z těchto tří tabulek, kde jsou mimoto obsaženy informace o vývoji v procentech u každého typu údajů. Je třeba vypracovat tabulku s ohledem na skutečnost, že dovozy pocházející od CAS Corp., které nebyly předmětem dumpingu, neměly být vzaty do úvahy.

	1995	1996	1997	1998	DŠ	Vývoj v %
Podíl na trhu výrobního odvětví Společenství	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	-4,6
Spotřeba ve Společenství	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Objem prodeje výrobního odvětví Společenství	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Objem prodeje ostatních subjektů ve Společenství	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Dovozy celkem	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Dovozy celkem z Číny, Jižní Korey a Tchaj-wanu*	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Podíl Číny, Jižní Korey a Tchaj-wanu na trhu*	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Ostatní dovozy	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	-6

* Druhý řádek uvádí dovozy bez dovozů CAS Corp.

272 Pomocí těchto údajů se žalobkyně snaží prokázat, že výrobní odvětví Společenství zaznamenalo značné a stabilní zvýšení objemu prodeje po celou analyzovanou dobu a že v rozsahu, v němž výrobní odvětví Společenství ztratilo svůj podíl na trhu v relativních hodnotách, tato ztráta nemohla být způsobena dovozy pocházejícími z dotčených zemí, které samy utrpěly ztrátu podílů na trhu.

273 Je namístě poznamenat, že argumentace žalobkyně nemůže obstát. Posouzení objemu dovozů s ohledem na spotřebu ve Společenství totiž nemůže být vyjádřen v absolutních hodnotách, jelikož je podíl na trhu pojmem relativním vyjádřeným procentuálně. Z údajů výše v tomto rozsudku vyplývá, že podíl výrobního odvětví Společenství na trhu byl v roce 1995 26,1 % a v průběhu doby šetření 24,9 %, což

představuje relativní pokles o 4,6 %. Podíl dumpingových dovozů na trhu byl v roce 1995 7,0 % a v průběhu doby šetření 13,4 %, což představuje relativní zvýšení o 91 %.

- 274 Je třeba poznamenat, že 13,4 % podíl na trhu může být považován za dostatečně významný k prokázání, že dovozy pocházející z dotčených zemí mohly mít negativní dopad na výrobní odvětví Společenství (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 30. března 2000, *Miwon v. Rada*, T-51/96, Recueil, s. II-1841, bod 106). Navíc, zatímco se objem prodejů výrobního odvětví Společenství zvýšil o 29 % v průběhu analyzované doby, toto zvýšení proporcionálně neodpovídá zvýšení spotřeby, které činilo 35 % v průběhu stejné doby. Z těchto údajů jasně vyplývá, že podíl na trhu výrobního odvětví Společenství klesl, jak tvrdí Rada. Dovozy elektronických vah z dotčených zemí rovněž vzrostly přibližně o 159 % v průběhu analyzované doby. Žalobkyně nesprávně tvrdí, že ostatní subjekty jsou zřejmě nejvýznamnějšími účastníky na trhu Společenství. Objem jejich prodejů se v průběhu stejného období zvýšil pouze o 29 %.
- 275 Krom toho, pokud jde o argument žalobkyně, že pokud by byl srovnán rok 1996 a doba šetření, výsledek by byl odlišný, zejména ve smyslu 4 % snížení podílu na trhu dumpingových dovozů, je třeba poznamenat, že i kdyby muselo být shledáno, že podíl dovozů pocházejících z dotčených zemí na trhu klesl, lze konstatovat, pokud se nahlíží na rok 1996 jako na začátek období, že podíl těchto dovozů na trhu, tedy 13,4 %, zůstal v průběhu doby šetření značným (viz v tomto smyslu rozsudek *Miwon v. Rada*, bod 274 výše, bod 106).
- 276 Navíc je namístě poznamenat, že výsledky se liší v závislosti období, které bylo vybráno k analýze údajů. V projednávané věci byl časový rozsah analýzy určen tak, že zahrnuje období mezi rokem 1995 a koncem šetření, tedy rokem 1999. Jak tvrdí Rada, nejlepší a nejspolehlivější údaje pro zjištění parametru spotřeby a následně podílů na trhu jsou celkové údaje týkající se analyzované doby jako celku. Je třeba

souhlasit se závěrem Rady, že tyto údaje potvrzují, že existovala zřejmá a významná shoda ve smyslu příčinné souvislosti mezi ztrátou podílů na trhu u výrobního odvětví Společenství a získáním podílu dumpingových dovozů na trhu.

277 V tomto ohledu je rovněž namístě připomenout, že pro určení období posuzovaného za účelem zjištění újmy v rámci antidumpingového řízení, orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, Recueil, s. I-2069, bod 86). V projednávané věci žalobkyně nezpochybnila vymezení analyzované doby jako takové a ani není prokázáno, že orgány Společenství překročily hranice své posuzovací pravomoci, když posuzovaly období od roku 1995 do konce doby šetření za účelem zjištění újmy.

278 Za těchto okolností nemůže být čtvrtá část třetího žalobního důvodu přijata.

279 Z předchozího vyplývá, že žalobkyně nemohla prokázat, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení v rámci analýzy příčinné souvislosti. Neporušily tedy čl. 3 odst. 6 základního nařízení.

280 Následkem toho je namístě třetí žalobní důvod zamítnout.

D – *Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení procesních pravidel stanovených základním nařízením*

281 Čtvrtý žalobní důvod obsahuje v podstatě tři části týkající se procesních pochybení.

1. *První část: pokud jde o porušení čl. 20 odst. 4 základního nařízení*

a) Argumenty účastníků řízení

282 Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství porušily čl. 20 odst. 4 základního nařízení, jelikož jí Komise nesdělila některé skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise Radě navrhla konečné antidumpingové clo.

283 I přes žádost žalobkyně o dodatečné informace Komise opomněla odpovědět na otázky č. 2, 3, 4, 6, 10, 11 a 12, které jí žalobkyně položila ve svém faxu ze dne 29. září 2000, čímž žalobkyni neumožnila účinně hájit své zájmy. Žalobkyně tvrdí, že z odpovědí Komise na každou z otázek týkajících se zjištění šetření vyplývá, že orgány Společenství úmyslně odmítly poskytnout žalobkyni informace a bránily žalobkyni vykonávat její práva na obhajobu.

284 Rada uplatňuje, že Komise podléhá povinnosti sdělit základní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě má v úmyslu doporučit Radě uložení konečných antidumpingo-

vých opatření v rozsahu, v němž jsou tyto informace relevantní pro strany při obhajobě jejich zájmů. Jakákoliv strana, která se domnívá, že jsou tyto informace nedostatečné, musí Komisi vyzvat k jejich objasnění. Pokud Komise odpoví na žádost o dodatečné informace, avšak tato strana se domnívá, že odpověď není dostatečná, musí být tato skutečnost stranou jasně uvedena. Mímoto Rada uvádí, že nepředání určitých informací požadovaných dotčenou stranou Komisí samo o sobě neznamená zrušení nakonec přijatých opatření, jelikož dotčená strana musí prokázat, že její schopnost účinně hájit své zájmy byla skutečně narušena.

- 285 Rada tvrdí, že tvrzení žalobkyně nejsou odůvodněná, protože žalobkyně nevysvětlila, proč nebyla schopna účinně hájit své zájmy, a její tvrzení jsou tedy nepřijatelná. Podpůrně Rada tvrdí, že Komise náležitě a adekvátně zodpověděla tyto otázky. Mímoto Rada tvrdí, že vysvětlení žalobkyně uvedené v replice nejsou relevantní a z větší části jsou nepřijatelná, jelikož obsahují nová skutková tvrzení, která měla být předložena Soudu v žalobě.

b) Závěry Soudu

- 286 Co se týče úvodem údajné nepřijatelnosti této první části čtvrtého žalobního důvodu, postačí konstatovat, že tvrzení žalobkyně splňují požadavky čl. 44 odst. 2 jednacího řádu, a jsou tedy přijatelná.

- 287 Povinnost Komise na základě čl. 20 odst. 4 základního nařízení sdělit podnikům dotčeným antidumpingovým řízením základní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě má Komise v úmyslu navrhnout uložení antidumpingového cla, zajišťuje dodržování práv podniků podrobených takovému řízení na obhajobu (rozsudek

Soudu ze dne 21. listopadu 2002, Kundan a Tata v. Rada, T-88/98, Recueil, s. II-4897, bod 131). Tato část žalobního důvodu vycházející z porušení tohoto ustanovení tedy musí být vykládána tak, že jí v podstatě žalobkyně uplatňuje porušení svých práv na obhajobu v průběhu správního řízení, které bylo ukončeno přijetím napadeného nařízení.

288 Je namíste nejdříve uvést, že zásada dodržování práv na obhajobu je základní zásadou práva Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer a Saudi Arabian Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 15; rozsudky Soudu ze dne 18. prosince 1997, Ajinomoto a NutraSweet v. Rada, T-159/94 a T-160/94, Recueil, s. II-2461, bod 81, a ze dne 19. listopadu 1998, Champion Stationery a další v. Rada, T-147/97, Recueil, s. II-4137, bod 55).

289 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být na základě zásady dodržování práv na obhajobu umožněno podnikům, které jsou dotčeny řízením předcházejícím vydání antidumpingového nařízení, účinně se vyjádřit v průběhu správního řízení k realitě a relevanci skutečností a okolností a k důkazům uváděným Komisí na podporu svého tvrzení o existenci dumpingu a újmy, která z něj plyne výrobnímu odvětví Společenství (rozsudek Al-Jubail Fertilizer a Saudi Arabian Fertilizer v. Rada, bod 288 výše, bod 17; rozsudek Ajinomoto a NutraSweet v. Rada, bod 288 výše, bod 83; rozsudek Champion Stationery a další v. Rada, bod 288 výše, bod 55, a rozsudek Kundan a Tata v. Rada, bod 287 výše, bod 132).

290 Tyto požadavky jsou stanoveny v článku 20 základního nařízení. Na základě čl. 20 odst. 1 a 2 základního nařízení Komise musí sdělit, zejména vývozci výrobku, který je předmětem antidumpingového řízení, konečné informace o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě má v úmyslu doporučit Radě uložení konečných opatření. Článek 20 odst. 4 základního nařízení uvádí, že konečné informace musí být poskytnuty písemně. Poskytují se, jakmile je to možné, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise

na přijetí konečného rozhodnutí v souladu s článkem 9 základního nařízení. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je, jakmile to bude možné. Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli následné rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny, jakmile to bude možné.

- 291 Podle nařízení Rady (EHS) č. 2423/88 ze dne 11. července 1988 o ochraně proti dumpingovým nebo subvencovaným dovozům z jiných než členských zemí Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. L 209, s. 1, dále jen „původní základní nařízení“) je třeba posoudit dostatečnost informací předložených orgány Společenství v závislosti na tom, jak specifické jsou požadované informace (viz v tomto smyslu rozsudek Ajinomoto a NutraSweet v. Rada, bod 288 výše, bod 93).
- 292 Navíc neúplný charakter konečné informace, která má dotčeným stranám umožnit účinné uplatnění jejich stanoviska v průběhu správního řízení, způsobuje protiprávnost nařízení o uložení konečného antidumpingového cla pouze, pokud z důvodu tohoto opomenutí tyto strany nemohly účinně hájit své zájmy (rozsudek Champion Stationery a další v. Rada, bod 288 výše, body 55, 73 a 81 až 84).
- 293 Je tedy třeba ve světle těchto zásad zkoumat, zda práva žalobkyně na obhajobu byla v průběhu šetření porušena.
- 294 V projednávané věci Komise dne 21. září 2000 předala žalobkyni informační dokument týkající se skutečností a úvah, na jejichž základě měla v úmyslu navrhnout uložení konečného antidumpingového cla ve výši 13,1 % na dovozy elektronických vah vyrobených žalobkyní. Lhůta pro předložení vyjádření žalobkyně byla stanovena

na 11. října 2000. Faxem ze dne 29. září 2000 žalobkyně požádala Komisi o dodatečné informace. Komise odpověděla na tento fax dvěma dopisy ze dne 29. září 2000 (k otázkám vztahujícím se k dumpingu) a 4. října 2000 (k otázkám vztahujícím se k újmě a příčinné souvislosti). Faxem ze dne 4. října 2000, který předcházел dopisu Komise ze stejného dne, žalobkyně požadovala prodloužení lhůty jí poskytnuté k předložení svých vyjádření. Faxem ze dne 5. října 2000 Komise žádost zamítla. Dopisem ze dne 10. října 2000 žalobkyně předložila vyjádření k dumpingu, újmě a příčinné souvislosti. 11. října 2000 Komise odpověděla dopisem ze dne 10. října 2000, pokud jde o některé aspekty dumpingu. Při této příležitosti Komise zejména přijala argumenty žalobkyně, pokud jde o mzdy prodejců a snížila dumpingové rozpětí z 13,1 na 12,8 %. Konečně dne 23. října 2000 Komise předložila své zbývající připomínky k dopisu ze dne 10. října 2000.

295 Za účelem posouzení, zda žalobkyně mohla účinně hájit své zájmy, je třeba zkoumat odpovědi Komise na každou otázku, na kterou údajně nedostatečně odpověděla.

296 Druhou otázkou se žalobkyně tázala, „aby měla možnost vyjádřit se ke srovnatelnosti běžné hodnoty a vývozních cen, [...] jaké opravy byly učiněny ve vztahu k vývozním cenám a prodejním cenám indonéského výrobce na vnitřním trhu“.

297 V informačním dokumentu ze dne 21. září 2000 (příloze A, bodě 2 c) Komise předložila následující vysvětlení srovnatelnosti:

„Učinili jsem srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou na základě hodnoty výstupu z výrobního závodu na stejné úrovni obchodování (distributoři/prodejci). Za tímto účelem jsme vycházeli z údajů týkajících se Vaší společnosti, které nám byly

předloženy ve Vaší odpovědi na dotazník. Komise vzala do úvahy rozdíly ve formě úprav, jak bylo navrhováno Vaší společností; opravili jsme vyúčtovanou cenu o 1 % v rámci rozdílu v nákladech na úvěr poskytnutý na posuzované prodeje v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. g) základního nařízení.“

298 Ve svém dopise ze dne 29. září 2000 Komise poskytla dodatečné informace o technických vlastnostech použitých indonésských modelů. Komise navíc vysvětlila, že nebyla učiněna žádná úprava ve smyslu zvýšení na základě rozdílu ve fyzikálních vlastnostech, což se týkalo jak vnitřních prodejí, tak vývozních prodejí referenčního modelu, tedy modelu TEC SL-2200. Rovněž vysvětlila, že všechny prodeje modelu TEC SL-2200 byly účtovány na základě ceny z výrobního závodu. Ve svém dopise ze dne 11. října 2000 v odpovědi na dopis ze dne 10. října 2000, ve kterém žalobkyně uplatňovala, že Komise nevzala do úvahy rozdíly ve fyzikálních vlastnostech mezi modelem použitým pro zjištění běžné hodnoty a různými modely vyváženými žalobkyní, Komise vysvětlila následující:

„Je třeba uvést, že jak vyplývá ze seznamu jednotlivých transakcí [žalobkyně], není jisté, že existuje rozdíl, jak bylo tvrzeno, v tržní hodnotě, vyžadující případnou úpravu běžné hodnoty, mezi [elektronickou váhou] s fluoreskujícím displejem a s digitálním displejem (LCD). Zaznamenali jsme, že některé prodeje stejného modelu s fluoreskujícím displejem byly realizovány za nižší cenu než byla cena za modely bez této vlastnosti. Vaše stížnost se tedy zamítá.“

299 Komise pokračovala v bodě 2 tohoto dopisu a uvedla následující:

„Mimoto Vám připomínáme, jak jsme již zmínili v našem dopise ze dne 29. září 2000, že dosud nebyla učiněna žádná úprava ve smyslu zvýšení běžné hodnoty na

základě rozdílů ve fyzikálních vlastnostech, pokud jde o technické vlastnosti, jako je fungování baterie, přímé ‚PLU‘ klíče, ‚fold-up‘ displej atd., které existují u [žalobkyní] vyvážených modelů, avšak nikoli u modelů SL-2200 od TEC. S ohledem na tyto existující rozdíly lze učinit závěr o vyšší dumpingové úrovni.“

300 Konečně v bodě 3 téhož dopisu Komise ještě vysvětlila, že pokud by postupovala způsobem, který navrhovala žalobkyně, pokud jde o výpočet dumpingového rozpětí, dospěla by k rozpětí vyššímu, než je rozpětí zjištěné podle svého přístupu.

301 V projednávané věci si žalobkyně nárokovala rozdíly v nákladech na úvěr poskytnutý na posuzované prodeje. Tento činitel byl přijat, jak vyplývá z bodu 2c přílohy A informačního dokumentu ze dne 21. září 2000. Podle informačního dokumentu žalobkyně vznesla otázky týkající se fyzikálních vlastností výrobků. Jak bylo prokázáno v předchozím bodě, Komise dostatečně vysvětlila, proč neučinila úpravu na základě rozdílů ve fyzikálních vlastnostech.

302 Následně je třeba se domnívat, že žalobkyně mohla vědět, jaké modely Komise použila pro zjištění běžné hodnoty. Byla rovněž informována o důvodech, proč nebyla učiněna žádná úprava na základě rozdílů ve fyzikálních vlastnostech. Komise totiž dobrovolně neprovedla úpravu směrem nahoru, která by vedla k vyššímu rozpětí. Žalobkyně rovněž věděla, že ceny byly srovnány na stejné úrovni obchodování. Navíc žalobkyně nepožadovala jakékoliv další úpravy. Žalobkyně tedy byla v pozici, kdy mohla účinně hájit své zájmy, pokud jde o otázku č. 2 jejího faxu ze dne 29. září 2000.

303 Otázky č. 3 a 4 se vztahují k úpravě týkající se mezd prodejců, kterou Komise původně učinila u vývozní ceny žalobkyně a která zapříčinila snížení vývozní ceny, a tedy zvýšení dumpingového rozpětí.

304 Z dopisů ze dne 29. září 2000 a 11. října 2000 vyplývá, že Komise neučinila úpravu na základě mezd prodejců při konečném výpočtu dumpingového rozpětí. V dopise ze dne 11. října 2000 totiž Komise snížila dumpingové rozpětí z 13,1 na 12,8 %. Přijala tedy pro žalobkyni příznivější rozhodnutí a plně přijala argumenty žalobkyně v této věci. Není tedy namístě zkoumat, zda Komise řádně odpověděla na otázky č. 3 a 4 žalobkyně.

305 Ve své otázce č. 6 žalobkyně učinila následující vyjádření:

„Stejný dopis ze dne 14. dubna 2000 zasláný Komisi společností JKM Consulting uvádí: ‚Jak jsme se dohodli na tomto jednání, Bizerba a Avery Berkel dokončí zvláštní odpověď své společnosti v důvěrné a v nedůvěrné verzi a já ji potom sdělím Komisi. [Žalobkyně] by chtěla vědět, jaké důkazy měly být v té době předloženy Bizerba a Avery Berkel ve zvláštní odpovědi jejich společnosti.‘“

306 Komise odpověděla ve svém dopise ze dne 4. října 2000 následovně:

„Služby Komise diskutovaly s výrobním odvětvím Společenství přiložené ukazatele újmy. Výrobní odvětví Společenství pak vypracovalo poznámky, jejichž stejnopisy jste si poříдили z nedůvěrné verze spisu.“

- 307 Dopis od společnosti Bizerba ze dne 10. dubna 2000, došlý dne 14. dubna 2000, který obsahuje vyjádření k újmě, patří mezi dokumenty, které žalobkyně přiložila ke své žalobě. Tento dopis obsahuje dodatečné informace společnosti Bizerba, na které odkazuje dopis JKM Consulting ze dne 14. dubna 2000. Pokud jde o informace od Avery Berkel je třeba poznamenat, že dopis této společnosti nepatří mezi dokumenty, které žalobkyně přiložila ke své žalobě, ačkoliv ze spisu vyplývá, že žalobkyně o něm věděla. Tento dokument předložený v příloze dupliky Rady byl ve skutečnosti přístupný v nedůvěrné verzi spisu, jehož stejnopis si žalobkyně pořídila. Rada v tomto ohledu předložila v příloze ke své duplice dva protokoly uvádějící, že právní zástupce žalobkyně nahlédl do nedůvěrné verze spisu dne 14. září a 1. prosince 2000. Z bodu 12 protokolu ze dne 14. září 2000 vyplývá, že právní zástupce žalobkyně si pořídil stejnopis dopisu Avery Berkel ze dne 14. dubna 2000, došlého dne 17. dubna 2000. Tvrzení žalobkyně, že „nedůvěrná verze spisu neobsahovala žádné vyjádření společností Bizerba a Avery Berkel po tomto dopise ze dne 14. dubna 2000, který doplňuje „jejich odpovědi týkající se konkrétně jejich společností““ a podle kterého se v tomto spise „nachází pouze vyjádření předložené společností Bizerba dne 10. dubna 2000, avšak žádné vyjádření od Avery Berkel“, tedy neodpovídá skutečnosti. Bizerba a Avery Berkel totiž poslaly po jednání ze začátku dubna 2000 Komisi dopisy za účelem doplnění jejich odpovědí. Jak bylo prokázáno výše, žalobkyně o těchto dvou dopisech věděla.
- 308 Následně je třeba poznamenat, že žalobkyně věděla o nedůvěrné verzi shrnutí všech vyjádření učiněných výrobním odvětvím Společenství. Žalobkyně tedy byla v pozici, kdy mohla účinně hájit své zájmy, pokud jde o otázku č. 6 svého faxu ze dne 29. září 2000.
- 309 Svou otázkou č. 10 se žalobkyně tázala Komise, zda zkoumala, v jakém rozsahu měl vysoký směnný kurz libry a eura dopad na konkurenceschopnost Avery Berkel, pokud jde o její prodeje v euro zóně.

310 Komise ve svém dopise ze dne 4. října 2000 odpověděla:

„Nebylo možné vypracovat detailní přehled o údajích týkajících se újmy v rámci euro zóny a mimo tuto zónu z důvodů vysvětlených v odpovědi na otázku č. 9 tohoto dopisu. [Požadovaný vývoj údajů nebyl k dispozici, jelikož tabulka 4.2.2 byla vypracována na základě seznamu jednotlivých transakcí předloženého spolupracujícími výrobci Společenství. Je běžnou praxí Komise požadovat pouze seznam jednotlivých transakcí pro dobu šetření.] Podle dostupných informací je však újma zjevná u prodejů realizovaných spolupracujícími výrobci Společenství ve vztahu k zákazníkům z eurozóny i mimo ni.“

311 Komise tedy vysvětlila, že neměla k dispozici údaje o újmě, které by byly rozděleny podle toho, jestli se týkají euro zóny a oblastí mimo euro zónu. Vysvětlila navíc, že dovodila existenci újmy spolupracujících výrobců (včetně také Avery Berel) pokud jde o prodeje zákazníkům z euro zóny a zákazníkům, kteří se nacházejí mimo tuto zónu. Vysvětlila tedy žalobkyni způsob zkoumání, který v tomto případě použila.

312 Je namístě domnívat se, že Komise náležitě odpověděla na otázku žalobkyně a poskytla jí všechny informace potřebné k tomu, aby žalobkyně mohla účinně hájit své zájmy. Oproti tomu, jak uplatňuje Rada, otázka, zda Komise náležitě vzala do úvahy tento činitel, nemá dopad na práva žalobkyně na obhajobu.

313 Otázkou č. 11 se žalobkyně tázala, „jak byla Komise [...] schopna zjistit jasné rozlišení mezi [elektronickými váhami] spodního, středního a horního segmentu, použité v její analýze újmy“, když „bod 2.1 informačního dokumentu stanovil, že šetření ukázalo, že není možné zjistit jasné rozlišení mezi třemi segmenty, přičemž modely segmentů jsou často zaměnitelné“.

314 Komise odpověděla ve svém dopise ze dne 4. října 2000 takto:

„V tomto šetření je dotčený výrobek stejný jako výrobek použitý v předchozích a probíhajících šetřeních. Všechny modely použité pro účely srovnání v tomto šetření byly definovány dotčenými spolupracujícími společnostmi (vyvážejícími výrobci nebo výrobci Společenství) a byly prověřeny podle potřeby.“

315 Komise tedy vysvětlila, jak rozdělila výrobek do spodního, středního a horního segmentu. Následkem toho je namísto domnívat se, že odpověď Komise byla dostatečná, aby umožnila účinnou obhajobu zájmů žalobkyně.

316 Navíc, jak správně tvrdí Rada, rozlišení mezi elektronickými váhami spodního segmentu a ostatními elektronickými váhami bylo učiněno pouze informativně a analýza újmy zahrnula veškeré typy výrobku (viz body 127 až 131 výše).

317 Otázkou č. 12 žalobkyně předložila vyjádření týkající se rozsahu dumpingu:

„Bod 4.4.1 informačního dokumentu zmiňuje, že ‚zkoumání zahrnovalo všechny činitele konkrétně uvedené v čl. 3 odst. 5 základního nařízení.‘ Nezdá se však, že by do zkoumání byla zahrnuta analýza rozsahu skutečného dumpingového rozpětí uvedeného v čl. 3 odst. 5 [zmíněného nařízení]. Byl tento činitel posouzen jako irelevantní v průběhu šetření? S ohledem na významný stupeň rozsahu cenového

podbízení zjištěný Komisí, který je daleko vyšší než dumpingové rozpětí zjištěné u spolupracujících výrobců, jak Komise dospěla k závěru, že to jsou dumpingové účinky, které způsobily údajnou újmu? Vzala Komise v úvahu skutečnost, že dovozy učiněné dokonce na úrovni nedumpingových cen by způsobily naprosto stejnou údajnou újmu, jelikož i po odstranění údajného dumpingu by cenové podbízení stále zůstalo značné a téměř nezměněné u většiny spolupracujících výrobců?“

318 Komise ve svém dopise ze dne 4. října 2000 odpověděla takto:

„Vaše otázka se týká velmi hypotetického problému, jelikož žádáte, aby si služby Komise představily situaci, ve které prodeje vyvážejících výrobců nebyly učiněny za dumpingové ceny. Toto zjevně není případ v tomto šetření. Služby Komise však zkoumaly všechny relevantní činitele, které mohly mít dopad na újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství. V kapitole ‚Příčinná souvislost‘ informačního dokumentu byla potvrzena příčinná souvislost mezi dumpingovými dovozy pocházejícími z dotčených zemí a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství.“

319 Je třeba poznamenat, že Komise náležitě odpověděla na otázku č. 12 žalobkyně.

320 Z důvodů, které předcházejí, je třeba zamítnout první část čtvrtého žalobního důvodu.

2. Druhá část: pokud jde o porušení čl. 20 odst. 5 základního nařízení

a) Argumenty účastníků řízení

321 Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství porušily čl. 20 odst. 5 základního nařízení, když jí neposkytly minimální lhůtu deseti dnů pro přípravu vyjádření k informačnímu dokumentu. Konečná odpověď Komise na žádost o dodatečné informace byla totiž předložena dne 4. října 2000 a jelikož časový limit uložený žalobkyni k předložení jejích vyjádření byl stanoven na 11. října 2000, žalobkyně nemohla využít lhůtu stanovenou ve výše uvedeném ustanovení.

322 Žalobkyně zaprvé uvádí, že Rada opomněla upřesnit, proč žalobkyně nemá pravdu, když tvrdí, že lhůta měla být počítána od dne, kdy bylo přijato doplnění. Zadruhé žalobkyně odmítá výklad Rady, že konečná dodatečná informace měla být považována za doplnění a nebylo zapotřebí poskytnout stranám základní minimální lhůtu pro předložení jejích vyjádření. Podle žalobkyně tento výklad dává právům na obhajobu v dumpingovém řízení malý význam. Zatřetí žalobkyně tvrdí, že jí stačí prokázat, že kogentní lhůta stanovená v základním nařízení nebyla dodržena. Nakonec žalobkyně uplatňuje, že vzhledem k tomu, že konečné informace o otázkách týkajících se újmy byly sděleny dne 4. října 2000 a vzhledem ke státním svátkům v Číně, mohla předložit svá vyjádření až 7. října 2000, přičemž 7. a 8. října byl víkend; měla ve skutečnosti jeden den na zpracování předmětných vyjádření. Žalobkyně chtěla prověřit zejména tvrzení Komise, podle kterého neexistoval žádný rozdíl, pokud jde o fyzikální vlastnosti mezi modely prodávanými v euro zóně a modely prodávanými mimo tuto zónu a podle kterého existovaly srovnatelné modely, jakož i údaje týkající se spotřeby ve Společenství v příloze k dopisu ze dne 4. října 2000 a důkazy o dalších vývozech jiných výrobků než elektronických vah, které však spadají pod stejný kód Eurostatu. Žalobkyně tvrdí, že je zásadní, aby bylo

v antidumpingovém řízení zaručena nezbytná minimální úroveň práv na obhajobu, která zejména předpokládá, že strany mají k dispozici alespoň deset dnů k zajištění obhajoby svých zájmů.

- 323 Rada odmítá argument žalobkyně a uvádí zaprvé, že konečné informace byly sděleny dopisem ze dne 21. září 2000 a že lhůta byla stanovena na 11. října 2000. Lhůta tedy podle Rady překročila deset dní.
- 324 Zadruhé Rada uvádí, že i kdyby byl výklad žalobkyně, pokud jde o počátek lhůty, správný, skutečnost, že žalobkyně neměla k dispozici deset dnů k přípravě svých vyjádření, nemá za následek neplatnost napadeného nařízení. Rada tvrdí, že žalobkyně musí prokázat, že skutečnost, že neměla k dispozici deset dnů k přípravě svých vyjádření k doplnění, jí bránila v účinné obhajobě jejích zájmů. Rada tvrdí, že dopis ze dne 21. září 2000 obsahoval všechny informace, které žalobkyně potřebovala k účinné obhajobě svých zájmů.
- 325 Mimoto Rada tvrdí, že nová skutková tvrzení, tedy že žalobkyně nemohla shromáždit důkazy o fyzikálních rozdílech mezi modely prodávanými v euro zóně a modely prodávanými mimo tuto zónu, ani o údajích o spotřebě, byla vznesena až v replice, a jsou tedy nepřijatelná. V každém případě jsou tato tvrzení neopodstatněná.

b) Závěry Soudu

- 326 Článek 20 odst. 5 základního nařízení stanoví, že „ke stanoviskům [vyjádřením] obdržným po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-

-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů“.

327 V projednávané věci Komise zaslala informační dokument dopisem ze dne 21. září 2000. Konec lhůty k předložení vyjádření byl stanoven na 11. října 2000 a lhůta tedy překročila deset dnů. Faxem ze dne 29. září 2000 žalobkyně požadovala dodatečné informace od Komise. Komise odpověděla dvěma samostatnými dopisy ze dne 29. září 2000 a 4. října 2000. Faxem ze dne 4. října 2000 žalobkyně požadovala prodloužení lhůty pro předložení části svých připomínek. Faxem ze dne 5. října 2000 Komise tuto žádost zamítla. Dopisem ze dne 10. října 2000 žalobkyně předložila své připomínky k informacím, které obdržela od Komise.

328 Žalobkyně zejména uplatňuje, že měla mít k dispozici lhůtu deseti dnů od dopisu Komise ze dne 4. října 2000. Rada má přitom za to, že počátkem lhůty je den zpřístupnění konečných informací, tedy 21. září 2000.

329 Před zkoumáním, zda Rada správně tvrdí, že dopis ze dne 21. září 2000 již představoval konečné informace, zatímco následné dopisy měly pouze doplňující povahu, je třeba nejdříve zkoumat, jaké by byly následky v projednávané věci, kdyby měly být dopisy ze dne 29. září 2000 a 4. října 2000 rovněž považovány za konečné informace.

330 Z judikatury vyplývá, že neuvedení některých skutečností v informačním dokumentu nepředstavuje porušení práv žalobkyně na obhajobu, pokud je prokázáno, že se dozvěděla o těchto skutečnostech při jiné příležitosti v době, kdy ještě měla v tomto

směru možnost dostatečně vyjádřit své stanovisko před tím, než Komise přijala návrh na přijetí napadeného nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek *Champion Stationery* a další v. Rada, bod 288 výše, bod 83).

331 I kdyby žalobkyně měla mít k dispozici minimální lhůtu deseti dnů k podání případných vyjádření týkajících se skutečností, které nebyly obsaženy v informačním dokumentu, který jí byl předán dne 21. září 2000, a kdyby tato lhůta nebyla dodržena, tato okolnost sama o sobě nemůže vést ke zrušení napadeného nařízení. Je totiž třeba ještě zjistit, zda se skutečnost, že orgány Společenství neposkytly žalobkyni lhůtu stanovenou v čl. 20 odst. 5 základního nařízení k předložení jejich případných připomínek k výše uvedeným doplňujícím informacím, mohla dotknout přímo jejich práv na obhajobu v rámci dotčeného řízení.

332 V tomto ohledu je namístě poznamenat, že ve svých připomínkách v odpovědi na informační dokument, který jí byl předán Komisí dne 21. září 2000, žalobkyně zpochybnila několik bodů, včetně bodů zkoumaných výše, u kterých napadla odpovědi Komise. Dopisy Komise ze dne 29. září a 4. října 2000 představovaly odpovědi na otázky žalobkyně předložené v jejím faxu ze dne 29. září 2000. Jak přitom bylo ukázáno v bodech 295 až 320 výše, práva žalobkyně na obhajobu nebyla, pokud jde o tyto otázky, porušena. Navíc žalobkyně byla v pozici, kdy mohla předložit svá vyjádření jak k informačnímu dokumentu, tak k doplňujícím odpovědím Komise ve svém dopise ze dne 10. října 2000.

333 Žalobkyně zejména tvrdí, že v krátké lhůtě, která jí byla poskytnuta poté, co získala doplňující informace k otázce újmy v dopise Komise ze dne 4. října 2000, nemohla shromáždit důkazy o tom, že i jiné výrobky než elektronické váhy, které spadaly do třídy KN 8423 8150, byly vyváženy z Číny a ostatních dotčených zemí.

- 334 Tento argument nelze přijmout. Žalobkyně totiž věděla od okamžiku, kdy si přečetla informační dokument ze dne 21. září 2000, že Komise se domnívala, že všechny vývozy registrované pod kódem KN se týkaly elektronických vah. Nejednalo se tedy o novou „konečnou informaci“.
- 335 Pokud jde o tvrzení, že žalobkyně neměla čas na prověření tvrzení Komise sděleného dne 4. října 2000, podle kterého není žádný rozdíl, pokud jde o fyzikální vlastnosti mezi modely prodávanými v euro zóně a modely prodávanými mimo tuto zónu a že existovaly srovnatelné modely, je třeba poznamenat, že v tabulce 4.2.2 informačního dokumentu ze dne 21. září 2000 Komise sdělila průměrné ceny (jako indexované údaje) za každý segment v euro zóně a mimo tuto zónu, za účelem podložení svého odůvodnění týkajícího se účinku zavedení eura. V bodě 8 svého faxu ze dne 29. září 2000 žalobkyně požadovala následující: „Co se týče tabulky 4.2.2 [žalobkyně] by chtěla vědět, zda je nějaký rozdíl ve fyzikálních vlastnostech mezi modely prodávanými výrobním odvětvím Společenství v euro zóně a modely prodávanými mimo tuto zónu, na jehož základě bylo učiněno cenové srovnání.“ Komise odpověděla ve svém dopise ze dne 4. října 2000 následovně: „srovnatelné modely byly použity v tabulce 4.2.2 a nebylo tedy nezbytné provést úpravu pro rozdíly ve fyzikálních vlastnostech“. Ve svém dopise ze dne 10. října 2000 žalobkyně pouze uvádí, že „krom toho vysoký cenový rozdíl mezi prodeji v euro zóně a mimo tuto zónu realizované společnostmi ve Společenství, které podaly stížnost, jak vyplývá z dokumentů Komise, jasně ukazuje protisoutěžní jednání stěžovatelů a skutečnost, že bránili paralelním dovozům na jednotném trhu.“
- 336 Po odpovědi Komise v dopise ze dne 4. října 2004 žalobkyně tedy ani nezkoušela uplatnit, že měla pochybnosti týkající se existence rozdílů ve fyzikálních vlastnostech mezi modely prodávanými v euro zóně a modely prodávanými mimo tuto zónu a srovnatelnosti těchto modelů. Je tak namístě shledat, že práva žalobkyně na obhajobu nebyla porušena.

337 Pokud jde o údaje týkající se spotřeby obsažené v dokumentu z dubna 2000 a sdělené žalobkyni v dopise ze dne 4. října 2000, postačí konstatovat, že se jednalo o údaje předběžné a že pouze údaje obsažené v informačním dokumentu ze dne 21. září 2000 byly rozhodující. Tento argument tedy není relevantní.

338 Za těchto okolností žalobkyně byla v pozici, kdy mohla, ve svém dopise ze dne 10. října 2000, vyjádřit své stanovisko k otázkám týkajícím se rozporu mezi ní a Komisí a uplatnit veškerou argumentaci, kterou následně prezentovala před Soudem.

339 Za těchto podmínek žalobkyně nemůže tvrdit, že její práva na obhajobu byla v průběhu šetření porušena.

340 Je třeba rovněž uvést, že se žalobkyně nesprávně dovolává čl. 20 odst. 3 základního nařízení, podle kterého: „Pokud nebylo uloženo prozatímní clo, mohou strany požádat o poskytnutí informací ve lhůtě stanovené Komisí“. Nejzazší datum stanovené v dopise ze dne 21. září 2000 se týkalo předložení vyjádření a představovalo lhůtu k žádosti o konečné informace.

341 Následkem toho je třeba zamítnout druhou část čtvrtého žalobního důvodu.

3. Třetí část: pokud jde o porušení čl. 6 odst. 9 základního nařízení a článku 253 ES

a) Argumenty účastníků řízení

342 Žalobkyně uplatňuje, že Rada porušila čl. 6 odst. 9 základního nařízení, když neukončila šetření ve lhůtě jednoho roku. Navíc nedostatek odůvodnění překročení lhůty v odvětví, které bylo předmětem několika předchozích řízení, představuje porušení článku 253 ES. Žalobkyně se dovolává judikatury Soudu (rozsudek NTN Corporation a Koyo Seiko v. Rada, bod 167 výše, body 119 až 125, a rozsudek Soudu ze dne 28. září 1995, Ferchimex v. Rada, T-164/94, Recueil, s. II-2681, bod 166).

343 Žalobkyně uplatňuje, že lhůta jednoho roku je obecným pravidlem. Pokud není možné tuto lhůtu dodržet, šetření musí být ukončeno do patnácti měsíců. Tato povinnost se zvláště týká případů, kdy bylo prokázáno, že lhůta jednoho roku nemůže být dodržena.

344 Rada odmítá tvrzení žalobkyně a tvrdí, že její výklad je v rozporu s jasným zněním čl. 6 odst. 9 základního nařízení. Orgány jsou vázány formální povinností ukončit šetření do patnácti měsíců.

b) Závěry Soudu

345 Zaprvé, pokud jde o judikaturu Soudu, které se dovolává žalobkyně a podle které antidumpingové šetření nemůže přesáhnout přiměřenou dobu, která má být posouzena v závislosti na konkrétních okolnostech každého případu (rozsudek Ferchimex v. Rada, bod 342 výše, bod 166), je třeba připomenout, že tato judikatura se týkala čl. 7 odst. 9 písm. a) původního základního nařízení.

- 346 Je přitom třeba uvést, že čl. 6 odst. 9 základního nařízení neodpovídá čl. 7 odst. 9 písm. a) původního základního nařízení, který zněl následovně:

„Šetření je ukončeno buď jeho uzavřením, nebo konečným opatřením. K ukončení by mělo obvykle dojít ve lhůtě jednoho roku od zahájení řízení.“

- 347 Článek 6 odst. 9 základního nařízení, který je použitelný v projednávané věci, stanoví:

„Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 [zmiňného nařízení] se šetření ukončí pokud možno v době jednoho roku. V každém případě musí být tato šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 [základního nařízení] přijetím konečných opatření.“

- 348 V rozporu s původním ustanovením tedy čl. 6 odst. 9 základního nařízení obsahuje indikativní lhůtu jednoho roku a kogentní lhůtu patnácti měsíců. Z těchto dvou lhůt vyplývá, že pokud orgány Společenství neukončily šetření v indikativní lhůtě jednoho roku, k dodržení procesních pravidel základního nařízení postačí, aby ukončily šetření v kogentní lhůtě patnácti měsíců, aniž by bylo nezbytné zkoumat, zda délka období přesahujícího indikativní lhůtu, avšak nepřesahujícího kogentní lhůtu, je přiměřená s ohledem na okolnosti projednávané věci. Je tedy třeba konstatovat, že judikatura, které se dovolává žalobkyně, není použitelná v případech, kdy je dodržena kogentní lhůta patnácti měsíců.

- 349 Zadruhé je třeba poznamenat, že v projednávané věci bylo řízení zahájeno dne 16. září 1999 oznámením o zahájení řízení zveřejněným v Úředním věstníku téhož dne a ukončeno dne 27. listopadu 2000 přijetím napadeného nařízení Radou. Šetření tedy nebylo ukončeno v indikativní lhůtě jednoho roku. Je však jasné, že bylo ukončeno před vypršením kogentní lhůty patnácti měsíci. Nemůže být tedy orgánům Společenství vytýkáno, že porušily čl. 6 odst. 9 základního nařízení.
- 350 Zatřetí za těchto okolností orgány Společenství neměly povinnost uvést důvody, proč překročily indikativní lhůtu jednoho roku. Neporušily tedy ani článek 253 ES.
- 351 Následkem toho musí být rovněž zamítnuta třetí část čtvrtého žalobního důvodu.
- 352 Z předchozího vyplývá, že je namístě zamítnout žalobu jako celek.

K nákladům řízení

- 353 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení vzniklých žalované v souladu s návrhy posledně uvedené.
- 354 Komise, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastník, ponese vlastní náklady řízení na základě čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu.

Z těchto důvodů

SŮUD (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a náklady řízení vzniklé žalované.**
- 3) **Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. října 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

Předsedkyně

H. Jung

V. Tiili

II - 3790

Obsah

Právní rámec	II - 3672
Skutkový základ sporu	II - 3681
Řízení a návrhy účastníků řízení	II - 3684
K věci samé	II - 3686
A — K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 7 základního nařízení	II - 3686
1. Úvod	II - 3686
2. Pokud jde o stavbu čl. 2 odst. 7 základního nařízení	II - 3689
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3689
b) Závěry Soudu	II - 3690
3. Pokud jde o první podmínku uvedenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení	II - 3693
a) K uplatňování jednotných cen	II - 3693
Argumenty účastníků řízení	II - 3693
Závěry Soudu	II - 3695
b) K prodejům se ztrátou	II - 3701
Argumenty účastníků řízení	II - 3701
Závěry Soudu	II - 3703
c) K poměru mezi prodeji na čínském vnitřním trhu a vývozy	II - 3707
Argumenty účastníků řízení	II - 3707
Závěry Soudu	II - 3708
d) Závěr; pokud jde o první podmínku stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení	II - 3713
	II - 3791

B — K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 8 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení při zjišťování újmy	II - 3714
1. Úvodní poznámky	II - 3714
2. Šestá část: pokud jde o porušení čl. 3 odst. 2 a 8 základního nařízení, které se týká posouzení účinků dumpingových dovozů ve vztahu k výrobě části obdobného výrobku ve Společenství	II - 3716
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3716
b) Závěry Soudu	II - 3718
3. První část: pokud jde o porušení čl. 3 odst. 5 základního nařízení	II - 3719
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3719
b) Závěry Soudu	II - 3721
4. Druhá část: pokud jde o vzetí nedumpingových dovozů do úvahy při zjišťování újmy	II - 3725
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3725
b) Závěry Soudu	II - 3727
5. Třetí část: pokud jde o závěr, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu	II - 3734
a) Rozdíl mezi předběžnými a konečnými údaji	II - 3734
Argumenty účastníků řízení	II - 3734
Závěry Soudu	II - 3735
b) Posouzení některých ukazatelů újmy	II - 3737
Argumenty účastníků řízení	II - 3737
Závěry Soudu	II - 3739
— Prodejní cena obdobného výrobku	II - 3740
— Ziskovost a vliv zavedení eura	II - 3742

c)	Existence podstatné újmy a posouzení skutkových okolností	II - 3743
	Argumenty účastníků řízení	II - 3743
	Závěry Soudu	II - 3744
d)	Začátek a vyvrcholení vlivu očekávání zavedení eura	II - 3744
	Argumenty účastníků řízení	II - 3744
	Závěry Soudu	II - 3745
6.	Čtvrtá část: pokud jde o zjevné pochybení orgánů Společenství, které se týká posouzení rozsahu skutečného dumpingového rozpětí	II - 3747
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 3747
	b) Závěry Soudu	II - 3748
7.	Pátá část: pokud jde o porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení tím, že byly vzaty do úvahy údaje Eurostatu	II - 3749
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 3749
	b) Závěry Soudu	II - 3751
C —	K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 6 základního nařízení	II - 3756
1.	Úvod	II - 3756
2.	První část: pokud jde o ziskovost	II - 3757
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 3757
	b) Závěry Soudu	II - 3758
3.	Druhá část: pokud jde o vývoj prodejních cen	II - 3758
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 3758
	b) Závěry Soudu	II - 3760
4.	Třetí část: pokud jde o výpočet cenového podbízení	II - 3762
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 3762
	b) Závěry Soudu	II - 3762
		II - 3793

5. Čtvrtá část: pokud jde o podíl na trhu	II - 3763
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3763
b) Závěry Soudu	II - 3764
D — Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení procesních pravidel stanovených základním nařízením	II - 3769
1. První část: pokud jde o porušení čl. 20 odst. 4 základního nařízení	II - 3769
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3769
b) Závěry Soudu	II - 3770
2. Druhá část: pokud jde o porušení čl. 20 odst. 5 základního nařízení	II - 3781
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3781
b) Závěry Soudu	II - 3782
3. Třetí část: pokud jde o porušení čl. 6 odst. 9 základního nařízení a článku 253 ES	II - 3787
a) Argumenty účastníků řízení	II - 3787
b) Závěry Soudu	II - 3787
K nákladům řízení	II - 3789